ANUL IV. – Seria II. – No. 24 8 PAGINI 3 lei C. Sâmbătă 5 Octom. 1940

Biblioteca Centrală Asociațiunii Sibiu

BUNA VESTIRE

ZIAR LIBER DE LUPTĂ ȘI DOCTRINĂ ROMÂNEASCĂ

Taxa poștală plătită în numerar, conform aprobării Dir. G-le P. T. T. No. 3101/336 — 2/940.

C. E. C.: Cont abonamente . . 1274. Cont depozit . . . . 1250.

Director GRIGORE MANOILESCU | Prim Redactor Mihail Polihroniade | TELEFOANE: Direcția și Administrația . . 5.95,34; Secretariat și Redacția . . . 3.26.60; Str. Anghel Saligny No. 2

ABONAMENTE: Comune urbane: 1 an Lei 700, 6 luni 350, 3 luni 175 | Comune rurale: 1 an Lei 500, 6 luni 250, 3 luni 125

Legea ajutorului reciproc: „Ajută-ți fratele căzut în nenorocire. Nu-l lăsa“ !

Corneliu Z. Codreanu

Redactorii noștri în veci

Mihail Polihroniade, Nicolae Totu, Bănică Dobre, Traian Clime, Valeriu Cârdu, Virgil Rădulescu, Al. Cristian Tell, Sergiu Florescu

Arzătoarea viață

Fiecare veac își are modul său propriu de valorificare a vieții. Dacă veacul revoluției franceze a clocotit pentru libertatea socială, veacul nostru ne îndeamnă să ardem pentru libertatea spirituală. Fiecare neam duce în parte această luptă cu mijloacele potrivite firii lui.

Neamul nostru luptă prin Mișcarea Legionară. Suntem la întâia revoluție care acoperă întreaga arie a românității. Este revoluția de închegare a sufletului românesc într'o conștiință națională, cu orientare ofensivă în veac. Care este natura acestei conștiințe și încotro se îndreaptă ofensiva ei?

Problemele naționale s'au mărginit până în vremea noastră mai mult la chestiuni materiale decât spirituale. Legătura dintre întinderea teritoriului și numărul populației a fost generatoare ideii de emancipare națională prin care s'a fixat principiul naționalităților. Astăzi când naționalismul este «isonul» în jurul căruia se învârtesc atâtea drame, principiul naționalităților prin anularea de fapt a stărilor juridice create de pactele păcii trecute cade. Explicația nu este grea de dat. Dreptul ginților nu se mai decide prin starea de fapt nici prin cea juridică ci prin altceva: potența istorică. Polonia a luat parte la istoria Europei în chip mult mai frecvent, cel puțin în ceea ce se vedea, decât bietele principate Moldo-Valahe. Polonia însă nu mai există astăzi în vreme ce principatele Moldo-Valahe sunt astăzi regatul României în granițele căruia e cuprinsă cea mai mare parte a neamului românesc. Acest lucru înseamnă că Polonia nu a avut o rațiune suficientă de a exista în timp ce România continuă să existe în numele unor adânci rădăcini istorice, cari în loc să se usuce își înalță cu generozitate ramurile unei vieți viguroase și rodnice. Suntem siguri că dacă Polonia ar fi avut o mișcare revoluționară care să egaleze forța Mișcării Legionare, în ciuda conjuncturei externe extrem de dificile, își putea duce mai departe o existență mai puțin vanitoasă și în orice caz pe măsura potenței sale istorice. Dar faptul că i-a lipsit această mișcare revoluționară înseamnă că potența ei istorică era stinsă. Ne putând să mai existe înseamnă că Polonia nu își mai avea rațiunea existenței în istorie. Unde ar fi fost România astăzi fără Mișcarea Legionară? Undeva în amintirea unor pacifiști maniaci. Mișcarea Legionară este semnul potenței istorice a neamului românesc. Dela început totul a fost împotriva Mișcării Legionare. Judaismul și liberalismul universal, francmasoneria și liberalismul combinat cu judaismul autohton au făcut tot ce le-a fost posibil pentru a nimici Mișcarea Legionară, în speranța că astfel potența noastră istorică va fi istovită. Asaltul însă s'a izbit de altceva decât de ceea ce se credea. Nu s'a izbit de o organizație, nu s'a izbit de un om, nu s'a izbit de nici un fel de forță materială. Organizația a fost disolvată fără opoziție, omul a fost ucis, și cu toate acestea Mișcarea Legionară și-a deschis drumul biruinței. Aceasta înseamnă că cheia biruinței nu era numai în om sau organizație ci în altceva: în sufletul neamului. Acolo nicio putere nu putea ajunge. Arzătoarea viață a acestui suflet a biruit fixând odată pentru totdeauna dreptul nostru de a hotărî în istorie. Un drept pe care victoria plină de răsplătiri a războiului trecut nu ni l-a putut încredința decât vremelnic.

Timp de douăzeci și doi de ani trupul neamului a fost liber dar sufletul i-a fost încătușat. Acum acest suflet e liber așa cum nu a mai fost niciodată dela unirea Daciei de către Romani. Revoluția s'a înfăptuit și toate consecințele ei vor urma dezlănțuite de arzătoarea viață românească.

Horia Stamatu

Nerușinată supra-licitare

Nu este prea mult timp de când am semnalat lumii impostura unora dintre gazetarii bucureșteni, cari, uitând recentele lor crime și banditisme morale îndreptate împotriva Legiunii, s'au transformat cu cinism în bocitoare de ultimă oră, cântând pe toate tonurile osanale nerușinate, prin care vor să proslăvească — ei, criminalii — jertfele de moarte ale celor pe care i-au urît.

Aduse la realitate, gurile de iad au tăcut. Omul cu buza obraznică se ocupă de socoteala banilor câștigați la taraba lui «naționalistă» și încearcă diversiuni care să-l salveze; celalt, omul șantajelor, a intrat în derută, iar dezechilibrul său sufletesc se răsfrânge tragic în articole bâlbâite și timorate.

Dar cu aceștia, seria cinicelor supra-licitări nu s'a sfârșit.

Iată, mai zilele trecute, însăși buna credință a ziarelor a fost înșelată. S'au publicat niște telegrame adresate de «învățătorime» conducătorilor țării, prin care învățătorimea, în cap cu conducătorii ei, striga «Prezent!» la anunțul mișcării legionare că-și deschide porțile pentru cei buni și cinstiți.

Chiar a doua zi am fost copleșiți cu scrisori și telegrame de protest din partea învățătorilor.

Oamenii nu protestau împotriva cuprinsului acelor telegrame, ci-și revărsau indignarea contra autorității morale a acelora care le emiseseră.

Și aici noi suntem alături de ei. Conducătorii învățătorimii? Cine?

Dimitrie Toni, Teodor Iacobescu și acoliții lor mai mărunți!

Ce tristă poveste!

Omul care-l felicita pe Armand Călinescu prin telegramă în ziare pentru crima nelegiuită de a-l fi ucis pe Căpitanul, omul care se erijase în doctrinar al metodei de a tâmpi școlarii, individul care se cristalat sinistră cucuvea pe spinarea învățătorilor și a luat salariu de ministru îndeplinind funcție de valet, este astăzi gata, însoțit de nerușinata lui plevușcă, să facă act de supunere față de ordinea legionară.

Câtă inconștiență, câtă nemărginită nerușinare!

Și cât de legitimă este indignarea învățătorimii care se vede torpilată în tot ce are mai bun, în sufletul ei cinstit și românesc, de aceia cari i-au făcut atâta rău.

Cunosc învățătorimea. Mai ales pe cea tânără.

Ca profesor de școală normală, i-am surprins gândul curat și sufletul legionar.

Falanga aceasta de dascăli fără posturi sau cu salarii de mizerie a suferit toate privațiile, toate mizeriile, pentru a ridica — fără să vrea — în fruntea banchetelor vieții pe insul cu nume bulgăresc.

Astăzi se vrea eliberată și, mai ales, nu se mai vrea reprezentată de omul farselor sinistre sau de prepușii lui.

Învățătorii cer ca nerușinata supra-licitare să înceteze și demască pe impostori.

Ei vor să trăiască eliberați de obsesiile trecutului și-și croesc drum de biruință în lumea jertfelor și a ridicărilor legionare.

Virgil Popescu

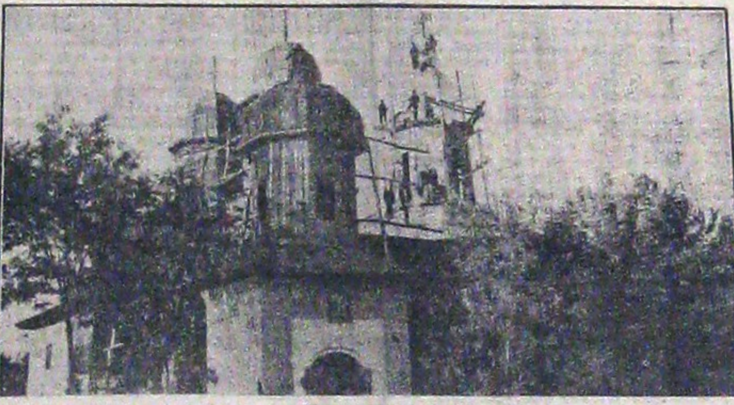

Muncă Legionară

Semnal de luptă

Mulți sunt cei ce nu vor să ne înțeleagă. Poate pentrucă le e frică să înțeleagă. Acestora nu le place prezența tuturor purtătorilor cămășilor verzi Duminecă în București. Li se pare că e o «paradă» deutere nu se socotește nu- nu sunt proști, ci sunt răi și vicleni.

Duminecă nu va fi o adunare politică, nu va fi o paradă, ci va fi mobilizarea unei armate dârze ale cărei rânduri s'au închegat din nou după o luptă crâncenă și care vine să primească SEMNALUL DE LUPTA.

Nici un șef nu poate câștiga bătălia dacă în ajunul ei nu măsoară încă odată puterile armatei lui.

In ceasul dinaintea bătăliei, o armată a cărei putere nu se socotește numai în număr ci mai ales în putere lăuntrică, trebue să stea față în față cu comandanții ei, ca să absoarbă într'o supremă încordare suflet din sufletul lor.

Numai după ce comandantul Mișcărei Legionare va fi privit încă odată drept în ochi pe purtătorii cămășilor verzi va ști că poate da *acum* semnalul de luptă.

De aceia Duminecă nu va fi paradă ci încordare cruntă de voință înaintea luptei.

Duminică vor vedea și orbii că Legiunea e totdeauna biruitoare.

GRIGORE MANOILESCU

Adevărata Germanie

Secretul victoriei germane

de Octav Vorobchievici

VALMY Nr. 2

«De aici și din acest moment începe o eră nouă pentru istoria lumii...», Sunt cuvintele profetice ale lui Goethe la Valmy, în fața surprinzătoarei victorii a trupelor revoluției franceze.

Aproape un veac și jumătate mai târziu, la 14 Octombrie 1933, Germania a părăsit brusc Societatea Națiunilor. Intorcând spatele Europei — care voise să construiască un Versailles politic după procedeele legendarului meșter Manole — Germania nu a auzit în tabăra protivnică vestirea inspirată a unui crainic al viitorului. Și totuși Reich-ul câștiga la acea dată bătălia ce ar putea purta, în istorie, denumirea de Valmy Nr. 2 sau Valmy-Revanșă.

Sub privirile lui Goethe — pe colinele cu mori de vânt — trupele desculțe ale lui Dumourlez și Kellermann, îngrămădite în jurul steagurilor roș-alb-albastre, strigau victorie cu un ochiu spre forțele inamice ce se puneau în mars, cam fără motiv, și cu un altul la propriul front, firav și greu de întrevăzut cum ar fi putut rezista împotriva unui adevărat atac.

In Octombrie 1933 — Valmy Nr. 2 — în fața Continentului zgomotos reprezentat la Societatea Națiunilor, Germania — făcând cu îndârjire gestul menit s'o scoată din șanțul drumului avea inima mică și urechile ațintite spre Vest, de unde baionetele a cincizeci de divizii franceze ar fi obligat-o să accepte o poziție greu de susținut.

Reprezentanții ficțiunilor de națiuni oratorice nu uitaseră însă cât de greu învinseseră Germania, în 1914—1918. La rândul ei, Germania — ascultându-și pașii apăsați coborînd treptele de marmoră ale palatului desmembrării din Geneva — și-a dat seama că totul i-ar fi cu putință dacă în fața Continentului nehotărît și îndrăgostit de odihnă ar dispune de o adevărată armată.

FORȚA

Transformarea ideii «Națiune armată» — a lui Von der Goltz — prin «Mobilizare Totală» la «Războiu Total» — preconizat de Ludendorff — a constituit nu numai primul punct al programului Național Socialist dar chiar sinteza întregului fel intern al revoluției germane.

Național Socialismul și-a asigurat ascensiunea politică, prin realizarea mobilizării totale, în profitul instrumentului militar. Atingerea acestui obiectiv, menit să spele rușinea dela Versailles și să dea Germaniei încredere în propriile-i puteri a deschis drumul partidului către masele poporului, către resursele țării, către așezămintele ermetic închise ale ordinei anterioare.

La rândul ei, armata, prin ascensiunea viguroasă a Național Socialismului, a izbutit să se desvolte în formele ideale dorite prin aplicarea formulei pe care o croiase și zdrobirea ordinei politice fără vitalitate, ce urmase marelui războiu.

Toate ramurile de activitate ale vieții națiunei au avut o singură finalitate. Cea militară. Deci de războiu. Treptat s'a format, în mase, nu numai cea mai puternică mentalitate ostășească pe care a trăit-o vreun popor în cursul istoriei dar și cea mai viguroasă armată ce și-a sunat vreodată marșul și belșugul armamentului, pe fața pământului.

(Continuare în pag. 6-a)

Numărul nostru de Sâmbătă 5 Octombrie a. c. va fi închinat

Adunării Cămășilor verzi în Capitala Țării

va avea un număr sporit de pagini și va cuprinde ca supliment,

CHIPUL CAPITANULUI

imprimat în offset. Numărul va costa 5 lei.

Rugăm pe cititori să pretindă depozitarilor și vânzătorilor Chipul Căpitanului. Acesta e cuprins în prețul ziarului.

Să buciume munții...

Munții.

Munții neamului acesta au născut durerea, au ascuns-o în nevoie, și au buciumat-o când trebuia.

Dar munții pământului românesc, au vestit și bucuria atunci când trebuia și când era nevoie să se cutremure de fiorii ei tot neamul.

Căci culmile lor, erau străjile destinului românesc și în veci vedeau și bucuria și necazul și sângerarea.

De aceia din ei a pornit Doja țăranul, din ei au pornit frunțile de seninuri nepătrunse și voințele de cremene, ale lui Horia, Cloșca și Crișan.

Din ei a isbucnit Craiul Munților Iancu, în ei și-a cântat sfânta nebunie cu naiul, în ei și-a culcat sbuciumele de sânge.

In ei s'a născut pietroasa dârzenie moțască, în ei a cunoscut Șiancu sfințenia Căpitanului.

In Rarău și-a făurit Căpitanul oțelul hotărârilor.

In Munții Făgărașului, în peșterile, printre fagii și brazii lor, printre ienuperii și pe culmile lor, s'a născut în tragicul jertfei și-n chinul destinului unui Neam, Horia Sima.

Astăzi parcă din culmile lor ale tuturor și în special de pe adâncurile tristeții ale Negoiului și Moldoveanului, a pornit porunca:

— Cămăși verzi! Ordonăm să porniți în valuri imense ca însăși nesfârșita mărime a istoriei spre inima țării.

In clipa aceasta, parcă am auzit toate buciumele istoriei: ale lui Doja, ale Zarandilor calugărului Sofronie, ale celor trei fârtați încă odată uniți în moarte prin roată, ale Craiului cu superb profil de roman ce-și cânta bucuriile din fluer, ale lui Moța ce aduceau geamătul Orăștiei cu arcidavele ei, ale Căpitanului ce-i rosteau ceremonie de graalic cavaler feciorelnic al Morții, prin jertfă.

Sunt buciumele munților.

Pe muchi s'au aprins focuri, iar pe văi au pornit la chemarea lor, buietele cântecelor tinereții legionare.

E pentru prima dată când Horia, pentru prima dată când Comandantul, desleagă deplin cătușele de aur ale disciplinei legionare și lasă sufletul țării să se tălăzuiască în voia zidirilor de azi ale Destinului și istoriei țării.

Este pentru prima dată când istoria și-a înșirat milioanele de luptători și miile de proaspeți morți, ca să-și laude nădejdea neștirbită în Dumnezeu și plinirea ei în biruință.

Deaceea, poimâine când veți vedea drumurile țării tălăzuindu-se de rumoarea duhului cămășilor verzi în nesfârșite pășiri spre Dumnezeu, cu ochii la Duhul Căpitanului, să nu vă înfricoșați.

Este poate singurul mare integral marș al istoriei românești, spre marea mărturisire.

Dar mâine, probabil, că ochii noștri vor fugi mai departe, peste nesfârșitele coloane de verzi talazuri.

Mâine vom auzi buciumele munților, mâine vom auzi clopotele marilor ceasuri istorice, mâine vom vedea miile de morți zidiți în pozițiile de flăcări pe turnurile lor de jar și dureri.

Mâine vor grăi și vor buciuma jertfele, mâine va fi ziua de grăire a martirilor, mâine va fi ziua de praznic a Morții care a pregătit Marea Inviere.

Mâine, se vor prezenta la onor, huind în valuri, valuri, pădurile, văile, ogoarele, țăranii, tristețile și bucuriile.

Pentrucă așa au buciumat munții, așa a glăsuit istoria și așa a poruncit în numele Căpitanului, Horia Sima.

Să buciume munții și să vină pădurile la onor...

Cristofor Dancu

Vremuri și oameni

In volbura zilelor pe care le străbatem sub cer legionar, au început procesele de presă.

Sunt oameni cari au muiat tocul în tot ce aveau ei mai amar ca să vorbească despre Garda de Fier. Au aruncat cu noroi și au semănat confuzia, injuria și vrajba în rîndurile celor ce voiau să cunoască lupta disperată a unor oameni hotărîți să nu supuie interesele majore ale Țării unei societăți în totală descompunere.

Astăzi aceiași domni au trecut fără formalități în tabăra pe care au atacat-o odinioară.

Fără rușine, fără obraz.

Lovitura pe care-o încearcă e veche ca orice svârcolire de învins. Un oportunism flagrant, destinat a șterge un trecut deloc onorabil și pe care-l renegă sub felurite pretexte. Pe de altă parte a scrie azi despre lumina biruitoare nu e numai un act de cameleonism politic dar și o ocazie de-a păcăli opinia publică și de-a urca tirajul unei gazete fără semnificație.

Mai mult chiar, nevrednicii de ieri, patriotarzii zilelor noastre, s'au încăierat între ei.

Odinioară se găseau pe aceiași linie criminală de asasinare a elitelor pământului rominesc. Apostoli, dementi sau simpli cabotini, mai celebri prin escrocheriile cu lapte pasteurizat decît prin scrisul lor cotidian, au coborît în arenă luându-se de piept.

E interesant că unele eminențe ale presei naționaliste de acest soi vor să iasă basmale curate, în timp ce altele se mențin din tot sufletul și cu toată inconștiența pe aceiași linie de prostie criminală.

Făruiala taberilor încăerate nu-i interesează dealtfel pe oamenii loviți ieri și preamăriți astăzi.

Legionarii tac. Nu răspund. Așteaptă.

Dușmanii — fiindcă cei ce-au fost odinioară nu pot fi calificați altfel acum — se zbat în apele amenințătoare în care se afundă încet-încet. Mulți din cei cărora le cade în mână din greșală câte o așa zisă gazetă naționalistă, scrisă de cei mai sus citați, cu reactualizări și paralele ale prozei odioase din trecut — recunosc imediat intenția frauduloasă.

Nu protestează.

Așteaptă și ei ca rufele din familie să se spele cît mai curînd și mai complect. Cînd vor fi terminat, vor primi mulțumiri. In felul acesta își vor fi complectat singuri piesele acuzatoare ale dosarului care odată și odată va trebui deschis.

Scrim rîndurile acestea deoarece o bună parte din cititorii «lor», indignați de oportunismul neobrăzat al naționaliștilor de ultimă oră, ni se adresează nouă și mai ales Direcției Presei, cerind oficialității să stăvilească o situație de nesuportat.

Răbdarea și toleranța conștientă vor reuși pînă la urmă să învingă imoralitatea din presa romînească.

E justă obiecția că în multe compartimente de viață mai există oameni mici. Oameni mici la vremuri mari!

In scurt timp nu vor mai fi.

Mircea Pop

ZIDIRE NOUĂ

Sfântul picior de lemn

Sunt subiecte de cari ți-e teamă să te apropii, din pricina emoției ce te cuprinde în preajma lor.

Un asemenea subiect este, pentru autorul acestor rânduri, schițarea portretului mucenicului legionar *Vasile Diaconescu*.

Erou al războiului întregirii naționale, din care s'a ales fără un picior și cu o înaltă distincție de viteaz pe piept, colonelul Vasile Diaconescu a fost împușcat la Chișinău, la 22 Septembrie 1939, întru cât îndrăznise să lupte ca legionar, în timpul ultimilor șase ani, pentru păstrarea patrimoniului național întregit în 1918.

Încă un amănunt: piciorul i-a putrezit în regiunea ardelenească (în 1916), azi cedată Ungurilor, iar restul trupului în Basarabia, vândută Rușilor în 1940.

Intre aceste două date ale marilor jertfe românești și între aceste scumpe provincii, pierdute prin tîcăloșia ultimelor două decenii, istoria noastră va trebui să rețină cu osebire drama vieții colonelului Diaconescu, ca simbol, mărturie și mustrare.

Printre atâtea datorii de onoare, Mișcarea legionară are una de căpetenie: de a stabili ierarhia muceniciei celor căzuți.

După socotința multora, martiriul colonelului Diaconescu vine nemijlocit după al lui Moța și Marin.

Om cu o puternică personalitate, cu alese însușiri morale și intelectuale, de un temperament înflăcărat și mistuit de un patriotism luminat și clarvăzător, Vasile Diaconescu se trezește în floarea vârstei, adică la mai puțin de 40 de ani, mare mutilat de războiu.

Se pomenește trecut pe linia moartă a societății, osândit la anonimatul ce-ți dă o infirmitate principală, prăbușit de pe scara suitoare a vieții, dar neîngropat deabinelea.

Jumătate viu și jumătate mort; umbră ciuntită, compătimită de cunoscuți, rude, prieteni, nevastă și copii, tocmai când ființa îi era mai încărcată de puteri creatoare.

Câtă revoltă nestinsă trebuie să fi clocotit în pieptul lui Vasile Diaconescu, în fața vitregiei sorții sale, care-l osândise la pensionare și inutilitate, cu mult înainte de vreme!

Dar puterea lui de echilibrare sufletească era miraculoasă.

A reușit să se domine, resemnându-se, fără a face figură de veșnică mustrare vie și fără a incomoda pe nimeni cu mărturia protezei sale glorioase.

Toți cei cari l-am cunoscut de când devenise legionar, îi atestă unanim voioșia nedesmințită, rara bună cuviință, nesfârșita înțelegere miloasă pentru obidiți, bunătatea egală pentru toți, în sfârșit discreția atitudinilor și eleganța gesturilor sale domoale și cumpănite.

Vasile Diaconescu era întruparea bunului simț.

De câte ori îl zăreai de departe, fără să te fi putut vedea și el, te pomeneai salutându-l involuntar și mirându-te singur de acest gest reflex.

Rar om care să fi inspirat mai mult respect, unit cu dragostea cea mai curată!

Bolnav de stomac, suferind de insomnii și nepuțându-se mișca mult — din pricina infirmității — decât sprijinit de altcineva, a îndurat viața de lagăr cu o seninătate de sfânt. Niciodată nu l-a auzit cineva plângându-se.

Era prototipul martirului viu, un model aproape peste putință de imitat, de oricare dintre noi ceilalți. Poseda simțul mândriei demne și al onoarei, în cel mai înalt grad.

Dela Iulie și până la Septembrie 1938, temnicerii dela Ciuc au avut ordin să ne facă viața de nesuferit.

Timp de 3 luni de zile nu ni s'a distribuit nici-o scrisoare, din miile trimise de cei de acasă și nici un ban, sosit prin mandat poștal.

Niciun ziar nu căzuse, în această vreme, în mâna vreunuia dintre noi.

Nu exista măcar o carte de citit în tot lagărul. Cele pe cari le strecurasem, la intrare, ni se confiscaseră.

Asemenea, cele două perechi de table și un șah.

Din când în când ni se suprima tutunul. Suferința fumătorilor pasionați, atingea atunci culmea.

Nu aveam apă să ne curățim și nici măcar să bem îndeajuns.

Nu ni se mai spălau rufele. Mâncarea era mizerabilă și mereu aceeași, încât ora mesei era întâmpinată cu strigăte de oroare.

Culmea sfidării și totodată sacrilegiu: ni se închidea până și sala de rugăciuni.

Eram brusca ți și amenințați la tot pasul, de primul jandarm ce ne ieșea în cale.

Monotonia clipelor și seceta sufletească, devenise de nesuferit.

Acestea constituiau tot atâtea satanice presiuni, morale, spre a determina pe cei mai slabi ca să dea declarații de lepădare de Legiune și Căpitan.

Dar cu toate aceste străduinți temnicerești, rezultatele — în sensul dorit de jandarmi — erau aproape nule.

Stăpânirea de sine a tuturor a dat în vremea aceea un cumplit examen. El a fost trecut cu scrâșniri de dinți, cu încleștări de pumni și cu blesteme emanate din toți porii demnității noastre, biciuită până la sânge.

La un moment dat, colonelul Diaconescu nu mai avea rufe curate de schimb. Pe deasupra, apropiindu-se anotimpul rece, care la munte vine de timpuriu și simțind acele reumatismelor prin încheeturi, a cerut comandantului lagărului să-i trimită o scrisoare acasă, prin care să ceară rufe curate și veșminte călduroase.

Atât i-a trebuit ofițerului de jandarmi, ca să-l agațe, cerându-i o declarație, mică și nevinovată, de câteva cuvinte.

Simțind ca un cuțit în inimă acest nou ultragiu, Vasile Diaconescu a declarat greva foamei și a setei.

Stăruințele repetate ale comandamentului legionar, de a renunța la această măsură disperată, au fost zadarnice.

Mândria lui de om fusese rănită de temniceri, aproape mortal. Sta mereu întins pe pat. Puterile îl părăsiseră cu totul. Glasul i se stinsese. Ochii i se împăienjeniseră.

Camarazii treceau prin odaia sa, sau pe sub fereastra acestuia, în vârful picioarelor și vorbeau în șoaptă.

Așteptam să moară de pe o zi pe alta. Revolta noastră împotriva paznicilor se tălăzuia zi cu zi tot mai mult.

Jandarmii au înțeles că hotărîrea grevistului nu era glumă.

La a noua sau a zecea zi de grevă, colonelul jandarm a dat o telegramă d-nei Diaconescu, la Chișinău, cerându-i să aducă soțului lingerie, veșminte călduroase și bani și promițându-i înlesnirea unei vizite în lagăr.

Faptul acesta a adus și la cunoștința grevistului, însoțit de documente convingătoare: aprobarea vizitei dela București, recipisa telegramei, etc.

I se cere să înceapă a mânca. Vasile Diaconescu îl crede pe temnicer și renunță la grevă.

A fost însă tras pe sfoară și de data aceasta.

Lingeria și veșmintele au venit, dar d-nei nu i s'a permis vizita.

Greva durase 14 zile.

N'a mai continuat-o.

Viața de lagăr și-a continuat firul ei monoton, apăsător și fără termen.

Au trecut alte luni nesfârșite și nesuferite, cu alte torturi morale și fizice.

Prin Septembrie, Vasile Diaconescu a fost strămutat dela Ciuc la Vaslui, cu duba de ocnași.

El și-a refăcut voioșia, iar puterea de rezistență pe linia legionară nu i-a slăbit nici cât un grăunte.

La moartea Căpitanului a făcut din dormitorul în care era șef, un adevărat sanctuar, unde venea de se închina întreg lagărul.

In fine, a venit vremea să fie pus în libertate, după un an de lagăr.

A fost sfătuit să nu mai stea în Chișinău, unde poliția i-ar fi purtat mereu sâmbetele.

Și-a luat reședința într'un oraș depărtat.

La 20 Septembrie 1939, a plecat cu fiul său, să-l asiste la examenul de bacalaureat, tot la Chișinău, unde era înscris.

La 21 Septembrie, noaptea, a fost ridicat din patul hotelului de lângă copil și dus la poliție.

Fiul a gândit: nu e pentru prima oară când îl ridică pe tata. Până la urmă îi vor da drumul, căci nu are nici un amestec în executarea lui Călinescu.

A continuat să doarmă.

A doua zi s'a dus liniștit la examen.

După terminare, la ora prânzului, a eșit pe stradă. Undeva, într'un loc central, a văzut adunată lume multă.

Curiozitatea l-a împins într'acolo. Pe trotuar era un cadavru, cu creerii risipiți pe asfalt, sburați de gloanțele poliției.

La gât avea o tablă pe care era scris: «Astfel pier trădătorii».

Privindu-l mai de aproape, băiatul a observat că acest cadavru avea un picior de lemn.

I. Diaconescu

Zidire Legionară

MIȘCAREA LEGIONARĂ, camarade, a înțeles că omul nu este o jucărie supusă unor legi mecanice. Omul nou, legionarul, nu trebue să și facă un scop ultim din viața materială. Acceptarea omului pentru o viață materială l-a dus în fața unui fenomen de decadență. Deaceea omul nou, LEGIONARUL, a înțeles din lupta pe care a dus-o că, mai presus de orice există o viață spirituală, viață care nu se împacă cu omul egalitar al comunismului. Omul egalitar este spiritul anarhic, duhul negru, care esențial vrea să trăiască într'o permanentă negație, într'o veșnică securitate de a nu fi atacat de gura ascuțită a sabiei ARHANGHELULUI MIHAIL.

*

PE ACEST OM ÎNTUNECAT, DEMENT ȘI RĂU, va trebui să-l învingi, camarade! Azi, tu ești trimisul destinului Nației, tu ești voinicul încercat în cumplitele lupte viforoase, care trebue să te ridici drept, senin și tare, ca CEAHLĂUL CARPAȚILOR noștri. Cu fruntea ta luminată de azurul cerului în dimineață, pune mâna pe târnăcop și sabie. Din sufletul tău mare, pe care nici zăvoarele temnițelor nu l-au putut înăbuși, nască-se pentru Nația românească Catedrala măreață a ÎNVIERII.

TU, LEGIONAR, TE-AI NĂSCUT DIN SUFLETUL CAPITANULUI. Tu n'ai decât datorii. Cei ce s'au jertfit și au murit cu cântecul marilor biruințe pe buze, îți sunt pildă istorică pentru împlinirea vrerilor CAPITANULUI. Încordează-ți mușchii, într'o sforțare arhanghelică și sufletul tău să fie dinamita cu care să nimicești ultimele rămășite ale celor ce-au voit pieirea Nației. Drepturile tale, camarade, sunt acelea de a te ști că prin sufletul tău mare, eroic, ai mulțumirea reușitei biruinții.

*

CAMARADE, MAREA BĂTĂLIE VINE! Pregătește-te pentru ea. Fiecare suflet legionar să fie un explosibil pentru nimicirea inamicului. Pornește împotriva acelora ce vor nimicirea Nației. Pornește cu sufletul aprins de marile credinți, nebănuitele credinți ce-ți umplu sufletul. Prin lupta ta, camarade, trezești Nația la o viață nouă.

*

STRIGĂTUL TĂU DE TUNET s'a răspândit pretutindeni. Te-ai adresat Nației, spunându-i că, răul, mizeria, ruina, ne vin dela suflet. Cu sufletul tău de erou, plămădit în vifornițele luptelor prin care ai trecut, prinde sufletul Nației și dă-i din dinamismul tău. Numai așa vei vedea flăcăii și bătrânii Țării mișcându-se.

Vor porni cu milioanele în iureș de cântece și oțeliți de voința ta năprasnică, să ridice temeliile de beton ale Zidirii unei Țări Legionare.

*

AM PRIMIT ȚARA CA O RUINĂ. Și cu ea o ceată de mișei, imbecili și tâlhari fără rușine. Am primit-o cu palate, care ți-au îndurerat ființa, când treceau pe lângă ele. Geamătul tău, când treceai pe lângă asemenea palate, era și geamătul celor ce cu fierul plugului desțelenesc pământul țarinei înstrăinate. Suferința ta era și suferința celor mulți. Celor bătuți pe străzi de ploi și vânt, de frigul iernilor geroase.

*

GARDA DE FIER pornește astăzi la una din cele mai mari bătălii ale ei. Camarade, pornește la munca de zidire a Țării cu elanul sforțărilor de voință ale strămoșilor noștri și ale celor căzuți de curând pentru biruința Legiunii și împlinirea vrerii CAPITANULUI. N'auzi tu cuvântul LUI de foc? Pe cerul de azur al Patriei noastre Legionare, chipul LUI strălucește ca un soare. Privirile LUI ne îndeamnă și ne ocrotesc. Deacum, prin oricâte lupte vom trece, vom birui! Sculați-vă din munți și văi, Români, căci ceasul biruințelor a sosit.

Cuza Marinescu

Drumul biruinții legionare

Așezându-se pe căile Domnului, Garda de Fer a primit har să salveze neamul. Impotriva ei s'au ridicat toți răii și proștii. Cu toții s'au grăbit să se improvizeze în salvatori și toți s'au grăbit să guverneze. Nu a existat politician cu timbru ceva mai sonor să nu fi participat la o combinație de guvern.

Și-au dat însă seama că tot ce fac nu este decât o nouă mărire a Legiunii. Și au încercat să O extermine, dar nu au reușit decât să ciuntească Țara. Legiunea a rămas întreagă. Cei ce-au căzut uciși de gloanțele dușmane pășesc în rând cu cei ce-au rămas.

Dar lucrul acesta dușmanii nu-l văd nici acum. Ei nu își dau seama că fiecare dintre cei căzuți trăiește în inima celor rămași, că sufletul fiecărui legionar poartă moștenirea forței tuturor înaintașilor.

Știm dela Căpitan că nu sunt în stare dușmanii să omoare dintre noi atâția câți sunt gata să moară pentru Legiune.

Unii încearcă să se strecoare în mijlocul nostru cu gânduri ascunse. Dar din pielea de leu urechile de măgar se văd dela distanță.

Sunt alții care încearcă încă să ne oprească sau măcar SĂ NE ABATĂ din drumul nostru. Sunt unii cari, neavând nimic comun cu Legiunea, se cramponează în posturi mici ce nu cad deocamdată în sfera de preocupare a conducătorilor statului și încearcă să reprezinte acolo Statul Legionar așa cum înțeleg ei.

Dacă posturile pe care le ocupă par, la prima vedere, de mică importanță, răul pe care îl pot face este foarte mare. Să știe acești dușmani din casă că, oriunde s'ar ascunde, ochii legionarilor îi privesc și că aceștia nu vor îngădui nici o stricare din afară sau din năuntru.

Paul P. Radu

— Inregimentați-vă în marea bătălie a

„Ajutorului Legionar"

Contribuiți cu orice: bani, îmbrăcăminte, alimente, lemne, procurare de servicii, găzduire și tot, de ceeace vă puteți lipsi.

Răspuns Mariei Tudor

Printre sutele de scrisori primite la redacție, rândurile femeii Maria Tudor, ne-au oprit privirile mult. Slova unei gospodine simple dela țară, așternută cu mână de meșteră în ale scrisului, este ceva rar într'o redacție, unde în general nu se văd decât scrieri cât se poate de frumos aduse din condeiu sau din literile mașinilor de scris.

Căci femeia Maria Tudor nu ne-a scris; ni s'a spovedit, cu tot sufletul și cu toată aghiasma credinței ei.

In rândurile șterse și frazele încurcate, românca, adună lângă ea toate puterile închingate ale întregii țări, care își strigă înfârșit dreptatea, și-și dorește sorocul satisfacerii.

Maria Tudor nu scria să scrie, ci să strige unei lumi adevărurile pe cari atâta amar de timp nu le-a putut spune.

«Cu toate că în tot cursul vieții mele nu am ucis un gândac, dar acum în urma celor arătate în coloanele Bunei Vestiri, m'a înfiorat până în măduva oaselor și repet că cu cel mai rece sânge, nu am cuvinte să reproșez furia ce clocotește în sufletul meu. In țeapă i-aș trece de vii, întocmai ca domnitorul nostru Vlad Țepeș aș proceda și eu cu ei.

Așa vorbește Maria Tudor, fără reticențe, fără adăugiri de condeiu; simplu. Femeia aceasta căreia până astăzi i-a fost milă și de un gândac, astăzi ar fi în stare să tragă în țeapă de vii pe toți călăii neamului. Deece și de unde această cruzime? Ce instinct criminal o împinge la așa fapte?

Noi credem că acest caz, nu ar trebui căutat nici într'un fel de teorie, nici într'un fel de manual criminalistic Lombrozian. Sunt aci, în rândurile de nespusă revoltă ale Mariei Tudor, simțămintele și vrerei sbuciumate la suprafață, ca mai din adâncuri procese psihice, decât oricari cele de totdeauna omenești.

«Urmărind ziarul «Buna Vestire» și văzând grozăviile și fărădelegile la care s'au dedat, m-aș simți ferm satisfăcută dacă aș putea să fac și eu la fel călăilor. Moruzov și tuturor celor care ne-au omorât atâția legionari nevinovați, în cele mai neînchipuite chinuri»...

Inţelegem Maria Tudor. Inteleget, și ca tine oricine, din fundul sau din aproapele României, înțelege și-și vrea rezervată o părticică de «dreptate», dar nu, nu a sosit încă timpul.

Uite; în noaptea asta, Maria Tudor, la ora patru spre dimineață, am trecut pela «prefectura poliției».

Aceiași prefectură care nu acum de mult timp gemea și răbda încătușarea noastră.

Am colindat beciurile pe cari le cunoscusem în altă ocazie, și m'am cutremurat. Câte nu știu acești pereți și câte nu ar spune dacă ar putea să grăiască.

'Așa am ajuns jos la celule, cu amintirile lângă mine.

Se schimba garda. Garda care odată ne-a păzit pe noi. Camaradul de lângă mine îmi dă explicații: aci este cutare, aci cutare, aci... Morozof.

La auzul acestui nume, mi-am adus aminte de scrisoarea ta și nu știu cum împins, am dat viziera la o parte.

Călăul dormea, dar a simțit și s'a ridicat în picioare. Poartă basc în cap și e tot același din fotografie.

Nu m'am mai putut abține Maria Tudor și l-am întrebat:

— Cum vă simțiți? e bine aci domnule Morozof?

S'a repezit cu mâinile încleștate în zăbrele.

— Nu! Nu! Nu! Cum o să fie bine!...

— Dar când ne băgați pe noi, era bine?...

Omul secretelor statului «carlist», omul «lupoaicei», omul milioanelor, omul asasinatelor, a început să bocească:

— Nu domnule, eu nu am băgat pe nimeni, nu știu nimic...

Vezi Maria Tudor... Ce ai tu cu acest «Moruzov» inocent, care nu știe, n'a văzut și n'a făcut nimic?!

Maria Tudor, pentru acesta ți-am scris. Faci un mare păcat gândindu-te, tu care n'ai omorât un gândac, la țeapă. Acest om, la fel ca toți ceilalți, este cinstit, curat ca în prima lui zi de naștere și deacela Maria Tudor, am să te aduc în fața justiției pentru calomnie. Iar celelalte rânduri ți le dau deoparte. Ar apăsa prea greu faptei tale.

Maria Tudor, gândește-te bine: greșești.

Ad. Mogâldea

Necunoaștere... sau rea voință?!

Din partea d-lui arhitect Dan Iovănescu, primim, cu rugămintea de a **publica următoarea scrisoare adresată d-lui profesor Duiliu Marcu dela Facultatea de Arhitectură:**

Domnule profesor Duiliu Marcu,

Am în fața mea ultimul program de proect dat la Facultatea de Arhitectură, cu data de 21 Septembrie 1940, «O colonie pentru refugiați» sub semnătura d-voastre.

Nu programul în conținutul său de arhitectură, face obiectul întâmpinării mele, ci un anumit paragraf, a cărui inoportună prezență, aduce o gravă jignire unei credințe și unor jertfe pe care de bună seamă nu le cunoașteți.

Pentru susținerea memoriei transcriu numitul paragraf:

«...Se lasă la alegerea concurenților, arhitectura clădirilor acestei colonii. Problema estetică va trebui să se încadreze în existența Statului Național Legionar, care reclamă viitorilor arhitecți o preocupare serioasă de a se îndrepta către o arhitectură națională, modernă, simplă și isvorîtă din proporții fericit găsite...».

De unde rezultă că n'ați înțeles și nici măcar nu bănuiți ce cuprinde înțelesul de STAT NAȚIONAL LEGIONAR.

De unde mai rezultă că n'ați înțeles că dacă acest paragraf era bun cu 2—3 luni în urmă, în lumea aceea a fericiților oportuniști în care «frații masoni de rit rotarian» bălăceau în toate chipurile fraze ca aceasta: «Preocupare serioasă de a se îndrepta către o arhitectură națională, modernă, simplă și isvorîtă din proporții fericit găsite...» încercând încă și astăzi vechea bălăceală, pe lângă vinovata neînțelegere, încercați un atentat moral de ucidere în leagăn, prin compromitere, a acestui ideal legionar.

Pentru informarea dv. vă atrag atenția, că înțelesul acestei fraze, va fi zidit din cărămizi legate cu un mortar, care nu poate fi cel al atâtor parodii, ci unul plămădit dintr'o credință adâncă și 'n jertfa de sânge a unei generații eroice.

De unde rezultă că ați încercat să aruncați, spre compromitere și batjocură, unei studențimi 60 la sută jidovească sau comunistă, cum este cea actualmente în Facultatea de Arhitectură, un ideal legionar care nu va putea fi conceput și dictat decât de legionari, care nu va putea fi ridicat în înălțimi decât de legionari.

Și încă desigur că nu cunoașteți ceeace ar fi trebuit să vă facă să renunțați la o asemenea încercare: nu cunoașteți că dacă altă dată rândurile noastre erau mai numeroase, astăzi sunt mai strânse și în flanc simțim cotul celor morți și că printre noi legionarii arhitecți avem umbre care ne duc și sufletul și gândul și fapta.

Scrisoarea mea s'o luați ca un avertisment; astăzi cuvântul legionarilor este numai al lor; astfel că, și pe această poziție să se știe, legionarii au spus «PREZENT»!

22 Septembrie 1940

ARH. DAN IOVANESCU
din Corpul «Răzleți»

AVRAM IANCU, studiul camaradului Gabriel Bălănescu asupra vieții Craiului Ardealului luptător, va apare peste puțin timp în editura Vremea. Este o carte pe care o așteptăm de mult și care prin pildele înfățișate va aduce încă o mare mărturie asupra luptei de desrobire a neamului.

— Frații pribegi din Ardealul pierdut, din Bucovina și Basarabia, nu au căzut în nevoie din vina lor. Toți Românii suntem răspunzători de nenorocirile abătute asupra țării. Dați pentru „AJUTORUL LEGIONAR"!

De ce „legionar"?

De, așa mă întreabă încă astăzi câte un om de treabă, nedumerit de răsturnarea năvalnică a lucrurilor în aste câteva săptămâni! Adică de ce numai decât «legionar»? Nu e suficient «național» sau «cetățean patriot» sau «cinstit și iubitor de țară»? De ce și «Legiunea», «Comandanți», «Organizație», «cămașă verde» și particularismul acesta care parcă ar vrea să facă un Stat în Stat? Mai e oare azi nevoe de politică, atunci când toate lucrurile au revenit la normal, când e destul să fii om de treabă ca lucrurile să meargă pe roate, Statul să se îmbogățească și cu el noi, — desigur...?

Da, da, domnul meu, e ciudat nu să mai vezi astăzi niște oameni exagerați, niște oameni care țin cu ori ce preț la înfăptuirea unui lucru care ți se pare dumitale atât de normal. Se înțelege, spui dumneata, că trebuia să ajungem aci? Dar de ce, domnule? Din motive de conjunctură externă? Crezi dumneata că Nemții și Italienii au să ne învețe pe noi să fim Români cum se cuvine, cu conștiința valorilor noastre de Neam? Ei, îți spun eu: Oamenii ăștia au să-și vadă de treabă mai departe, — de interesele lor — și cel mult, în caz când glasul nostru nu se va face auzit dintre glasurile celelalte ale neamurilor, ei vor avea un ușor dispreț pentru această singuratecă și ratată stirpă «latină».

Și dumneata în timpul acesta vei avea un apartament de blok în cutare Bulevard, vei fi foarte mulțumit de buna dumitale stare, nu te vei întreba însă niciodată de ce leul ăsta e atât de prost cotat, de ce toată vremea face sluj altor nații străine, de ce toată vremea trebue să zâmbești curtenitor vecinilor care îți răspund sec și — poate — cu grosolănii.

Ei, îți spun eu de ce! Fiindcă dumneata nu ai cerut în vieață, — pe lângă alte lucruri, desigur! — decât să poți constata oricând că ești Român. Să vrei să fii Român, — asta ți s'a părut întotdeauna o absurditate. «Cum o să vreau dacă sunt, ți-ai zis; mai e nevoe să și *vreau* — devreme ce sunt? Asta ți s'a părut ceva de neînțeles... Da, da, să discuți la cafenea romanismul. — asta e altceva! Aci intervine libertatea discuțiilor și a convingerilor, verificarea personalității și o mulțime de lucruri din din astea la care ai ținut foarte mult. Nu poți de pildă nega că ai vrut întotdeauna să fii «un cetățean care se respectă», «un om cu oarecare situație în societate și — dacă se poate — chiar cu ceva avere». Și *erai* domnule, erai și dispuneai de toate astea în chip «normal», cum obicinuești dumneata a zice azi. Și cu toate astea țineai, — *vroiai* să fii «un cetățean care se respectă», «un om care se bucură de demnitatea și libertatea omului» și așa mai departe.

Dar asta nu ți s'a părut nici odată absurd. Dimpotrivă, însăși voința aceasta de a fi «normal» ți s'a părut «normală»? De ce atunci astăzi, aceeaș voință ți se pare nelalocul ei, forțată și fantastică? Sau poate că «a fi Român» e ceva care trece de forma de existență individuală, poate că este *numai* o formă colectivă? Și atunci dumneata, în concluzie, nu poți vrea să fii Român decât atunci când ți-ai încredințat voința colectivității și nu mai dispui, ca individ, de ea. Adică, domnul meu, atunci când voința nu-ți mai aparține. Să zicem..., într'o adunare de pildă, când împins de sentimente violente nu ți-ai mai putut stăpâni firea și ai strigat ce strigau și ceilalți. Ai venit acasă apoi și ai istorisit scena patriotică nevestei și ea a început emoționată să plângă. Apoi, te-a sfătuit să fii mai prudent și să te ferești de demonstrațiile publice unde — Doamne ferește! — se pot întâmpla multe.

Și atunci ai început să te justifici și să vorbești de o voință străină de tine care te-a împins la asta, de simțăminte năvalnice și nestăpânite și în felul acesta ai ținut-o toată vremea.

Cu toate astea, când a fost vorba de suprema «voință colectivă» a Statului, tu ai ținut totdeauna să-ți rezervi — cu ocazia aceasta — un mic colțișor de voință «personală». «Bine, bine, Statul! Dar ce, eu nu contez?». Și într'adevăr, această rece și morocănoasă voință a Statului se interesa în chip uimitor de tine. Nu era pentru tine o zi de victorie când citeai în gazetă că Statul a dispus în favoarea cetățenilor cutare și cutare? «Prin urmare, tot eu mai tare». Căci știai că acolo sus, unde se conduce mașinăria Statului, erau tot oameni de ai tăi, — oameni cari nu puteau gândi decât *omenește*. Iși aveau ei partea de slavă și voință atotdispunătoare, dar încolo, *omul* trebuia să învingă. Și omul învingea într'adevăr, dar învingea *numai* omul, cu tot ce-i bun și mai ales ce-i rău într'însul.

Dar, — de ce am deschis oare acest mărunt rechizitoriu? Poate, — într'un singur scop: ca să arăt că omul nostru *se contrazice* singur și că trăind în această minciună el nu poate decât *refuza* adevărul.

Să-i vorbesc de Legiune? Dar pentru asta trebue să o *simtă* întâi, să participe la comunitatea ei și apoi — poate — ne-om înțelege. Dar nu discutând, ci mărturisind.

Cum aș putea să-i vorbesc omului acesta de o *ecumenicitate națională* pe care *legionarul* a simțit-o întâi, a căpătat-o în mica lui comunitate și a valorificat-o în valorile ei de viață și adevăr? Mi-ar răspunde iarăși că sunt «exclusivist». Și cu ce i-aș putea răspunde eu decât *cu fapta?*

Dar a fost dată mărturia aceasta «să fie rușine și clintire înțelepților», cum spune Evanghelia. Căci ea nici rostul pământean al lucrurilor nu-l vrea. Ci mai degrabă iubește pe cel care nu e, pe cel ce s'a jertfit și-a cărui jertfă luminează calea Neamului către mântuire.

Binecuvântată fie nebunia învățăturii acesteia!

Ștefan Ion Gheorghe

Dăruind „AJUTORULUI LEGIONAR" dăruiți pentru Neam.

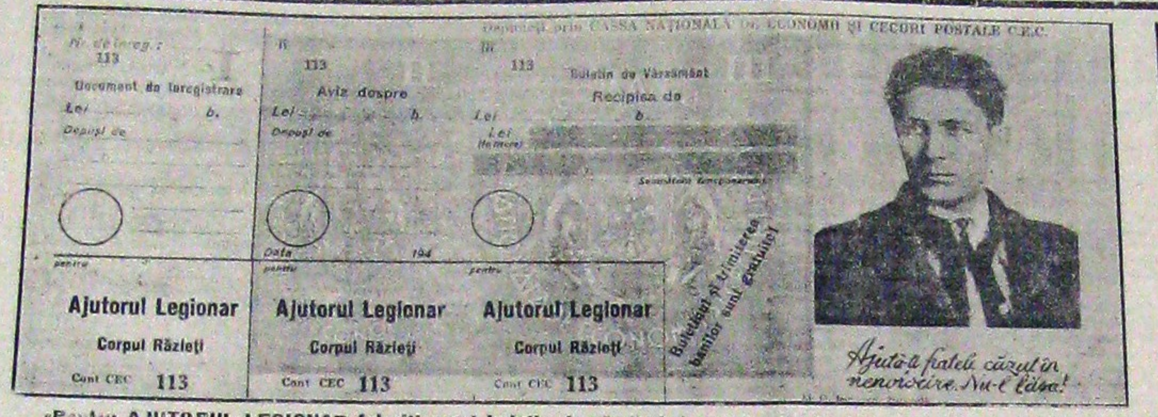

«Pentru AJUTORUL LEGIONAR folosiți acest buletin de vărsământ care se găsește începând de ieri, cu totul GRATUIT, la Casa Națională de Economii și Cecuri poștale (C. E. C.) precum și la orice oficiu poștal din Capitală și provincie».

Informațiuni legionare

Serviciul central de editură și colportaj al Legiunii

Comunicat

1. Rugăm familiile camarazilor căzuți, autori de cărți legionare, să treacă pe la acest serviciu, str. Gutemberg 3, sau să ne comunice în scris, dorințele lor în ceeace privește dreptul de proprietate asupra lucrărilor, în vederea reeditării lor. La fel și autorii de cărți legionare, în viață.

2. Rugăm pe toți camarazii și prietenii cari posedă circulare de ale Căpitanului, dela începutul mișcării și până în Aprilie 1938, să le aducă la acest serviciu, între orele 9—12 și 17—19 zilnic.

3. Căutăm un legionar cunoscător în contabilitate publică, pentru a fi angajat ca funcționar în cadrele acestui serviciu. Vor fi luați în considerare căsătoriții cu familii și refugiații. La fel căutăm tineri între 18—21 ani, din familii legionare sărace, pentru a fi angajați la ambalaj și colportaj. Toți se vor adresa, cu recomandații dela un șef legionar, zilnic între orele 9—12 și 17—19 în strada Gutemberg No. 3.

Comandant aj. V. POSTEUCA

Corpul muncitoresc Legionar

SECȚIA BAZAR ARTISTIC

ORDIN

Camarazii cari au lucrat în lagăre, diferite obiecte în lemn, os și metale, (troițe, cruciulițe, iconițe, etc.) precum și camarazii pictori, sculpturi, arhitecți, pirografi, cizelari, cari doresc să lucreze în domeniul artei decorative, obiecte în lemn, pictate și pirogravate, jucării de artă, legătorie artistică, obiecte în metal și piele, să se prezinte la Sediul «Corpului Muncitoresc Legionar», Secția Cinematografică din strada Roma 32—34, în fiecare zi între orele 12—14 și 18—21.

Șeful Secției Cinematografice
(ss) HORIA IGIROȘANU

*

Ziarele și revistele din Capitală și din provincie a căror reputație nu este bine stabilită, sunt stăruitor rugate să nu mai publice chipul Căpitanului Corneliu Z. Codreanu decât cu măsură și discernământ, și, mai cu osebire, să nu abuzeze de acest sistem spre a ușura vânzarea respectivelor publicațiuni.

*

Toate Organizațiile Legionare care au luat sau voesc să preia spre folosință bunuri ale fostei «Straja Țării», trebuie să ceară în prealabil încuviințarea dela d. Ing. N. Horodniceanu sau d-lui Inginer Sfințescu, delegați cu luarea în primire a acestor bunuri, în str. Roma No. 32—34.

*

Secția sanitară a Centrului Legionar de sudii și documentare organizează în Str. G. Clemenceau 6, o policlinică în cadrul «AJUTORULUI LEGIONAR».

*

Camaradul ziarist Aurel Călinescu este rugat a se prezenta la Biroul presei legionare, în strada Roma 32—34, azi Vineri, la ora 19.

*

Toți tinerii Macedo-Români — băeți și fete — dotați cu aptitudini muzicale — vocale și instrumentale — se vor prezenta legionarului Gh. Marca, la sediul Garnizoanei Legionare a Românilor Macedoneni din București, Calea Rahovei 29, între orele 19—20, în vederea formării unui ansamblu permanent care se va produce la toate manifestările artistice și culturale.

*

Ajutorul Legionar este în măsură să pună la dispoziție unui număr de refugiați și de legionari, camere de locuit și locuințe pentru familii.

Cei ce pot să ofere pe viitor camere, pentru refugiați, sunt rugați să se adreseze la Ajutorul Legionar, în Str. Romei Nr. 32—34, Tel. 2.40.00.

*

Consultații, extracții, plombe și sfaturi pentru îngrijirea gurii, se dau camarazilor legionari, — lipsiți de mijloace — gratuit.

Identitatea și recomandația șefilor obligatorie. Orele de consultație: 3—4 d. a.

LEGIONAR, ION TOMESCU,
DENTIST
Calea Moșilor Nr. 215
Telefon: 2.85.15

*

COMUNICAT

Pe chitanțele de primirea donațiunilor pentru «Ajutorul Legionar» nu se vor aplica nici un fel de timbru, de către cei însărcinați cu emiterea lor.

*

ÎNȘTIINȚARE

Legionarii, prietenii și simpatizanții Mișcării Legionare cari au camioane și pot să le ofere pentru transporturi «Ajutorului Legionar», indiferent cât timp, sunt rugați a anunța telefonic (2.40.00 interior 37) adresele, zilele când pot să le ofere și la ce ore.

Primele rezultate ale „Ajutorului Legionar"

Rezultatele materiale ale «Ajutorului Legionar» confirmă, chiar în primele zile, tradiționala dărnicie românească.

Opinia publică va cunoaște, la timpul potrivit, cifra depunerilor și a darurilor în natură, cari la ora actuală nu sunt centralizate.

Instituția legionară, națională și creștină «Ajutorul Legionar» nu pune însă accentul principal pe materie.

Trebue să realizăm prin această operă solidaritatea deplină a neamului.

Satisfacția, nu a noastră, ci a nației, va fi întreagă, atunci când tot Românul va fi dăruit «Ajutorului Legionar» ceva, fie și numai un singur leu.

Cu cât se va pune mai mult suflet la temelia «Ajutorului Leginoar», cu atât el va fi mai trainic.

Din fericire, instituția promite, ca și în ordinea materială, o impresionantă dărnicie sufletească.

Ieri a venit la Centrul «Ajutorului Legionar», la ore diferite, două perechi: una mai tânără și alta mai matură.

Și-au dăruit verighetele.

Un viitor legionar, de numai 8—9 ani, a dăruit întreg conținutul pușculiței sale.

Încă un amănunt: perechile cari și-au dăruit verighetele și mama copilului, au cerut a se păstra discreția în jurul lor.

Frumusețea acestor gesturi, unită cu discreția cerută, nu poate fi egalată de nicio laudă publică. Reclama chiar ar micșora-o.

Deaceea nu publicăm nume.

Cine dă «Ajutorului Legionar», pentru atingerea scopurilor sale, cu discreție, DA DE DOUĂ ORI: odată bani și odată suflet. Cine dă cu oarecari intenții de reclamă, DA NUMAI PE JUMATATE.

Să nu afle stânga, ce face dreapta, a spus Mântuitorul.

I. D.

Nici o persoană în afara Legiunii nu poate încasa pentru „Ajutorul Legionar"

Circulară

Pentru orientarea organizațiilor legionare cât și a donatorilor, se fac următoarele precizări:

1. Vărsămintele în numerar pentru «AJUTORUL LEGIONAR» se fac:

— În provincie: la sediile organizațiilor legionare

— În Capitală: la Sediul Central al «AJUTORULUI LEGIONAR», Str. Roma Nr. 32—34

— În Capitală și provincie: la Casa de Economii și Cecuri poștale CEC, în cont Nr. 13.

Sumele cari se depun pe cale de mandate poștale se trec în mod automat de către Oficiile P. T. în contul CEC Nr. 13.

Pentru orice depunere se liberează donatorului, pe loc, chitanță sau buletin de vărsământ.

Cuiburile legionare pot face *colecte numai în cadrul cuibului*, sumele strânse depunându-le la sediul organizației, cu mențiunea: Pentru «Ajutorul Legionar».

Organizațiile depun zilnic sumele colectate, atât dela legionari cât și dela donatorii din afara Legiunii, în contul Nr. 13 dela CEC.

Propaganda legionară pentru «Ajutorul legionar», întreprinsă pe lângă simpatizanți, prieteni, etc. nu dă dreptul și la încasări și colecte, făcute personal.

Nici o persoană din afara Legiunii nu poate întreprinde asemenea colecte.

2. Darurile în natură: alimente, vestminte, încălțăminte, lingerie, lemne de foc, mobile, cărți de școală, etc., se predau la sediile organizațiilor legionare și la Centrul «Ajutorului legionar».

Acestea pot fi anunțate sediilor legionare, telefonic sau în scris, spre a fi ridicate dela domiciliu. Legionarii însărcinați cu ridicarea lor, vor prezenta delegații anume, cu indicația locului de unde trebue să se ridice darurile, ce anume și cine a înștiințat.

Găzduirile, bursele pentru elevii și studenții refugiați, oferite de donatori, vor fi comunicate organizațiilor legionare, cari le vor repartiza după nevoe. Deasemenea locuințele, ce se vor oferi pentru familii de refugiați.

3. *«Ajutorul legionar» are nevoe de autovehicole cu șoferii respectivi pentru a transporta în și din provincie darurile în natură. Se pot împrumuta «Ajutorului legionar» vehicole pentru câteva ore pe zi, câteva zile pe săptămână, sau pentru un timp determinat. Ofertele se vor face telefonic sau în scris sediilor legionare sau Centrului «Ajutorului legionar», str. Roma 32-34, telefon 24000, interior 14.*

4. Pentru afișaj, placate, carton, etc. «AJUTORUL LEGIONAR» face apel la întreprinderile românești și creștine de editură, să contribue gratuit la satisfacerea nevoilor urgente, în cadrul programului fixat.

5. Întreprinderile și persoanele particulare, cari pot oferi servicii la refugiați și șomeuri, sunt rugate a înștiința organizațiile legionare sau Central «AJUTORUL LEGIONAR».

Instrucțiuni speciale pentru organizațiile legionare

Șefii organizațiilor județene vor face cunoscut publicului prin unitățile în subordine și prin mijloacele locale de publicitate următoarele:

— Sediul Secției Județene a «AJUTORULUI LEGIONAR».

— Delegații Secției împuterniciți să încaseze darurile de bani și să primească pe cele în natură. Aceștia vor fi aleși dintre legionarii cei mai bine verificați și destoinici, de alegerea și controlul lor răspunzând personal șefii organizațiilor județene.

— Depozitele de daruri în natură se vor fixa și publica pe centre și subcentre.

— Materialele primite se vor clasifica.

— Se vor lua măsuri pentru buna lor întreținere, prelucrare sau reparare.

— Nu se va distribui nici un ajutor, nici bănesc și nici în natură în afară eventual de alimentele supuse stricăciunii, înainte de a se primi instrucțiunile respective dela Centru. Acestea nu vor întârzia.

— Cererile de ajutorare se vor adresa organizațiilor legionare din județul de domiciliu al solicitatorului.

— Până la publicarea instrucțiilor Centrului «Ajutorului legionar» secțiile județene vor strânge toate datele în legătură cu cei ce merită ajutoare:

a) Statistice;
b) Mijloace de înștiințare și
c) Mijloace de distribuție.

«Ajutorul Legionar» **nu are nici un buget de cheltueli administrative. Eventualele nevoi ale Secțiilor Județene se vor acoperi din fondurile organizațiilor rezultate din cotizațiile normale ale cuiburilor.**

Poșta Biroului Presei Legionare

Virgil Ionescu (Loco). — Adresați propunerile asupra asistenței sociale ministerului respectiv.

Apelul dv. referitor la «Lux» vine prea târziu, după chemarea adresată femeii române de șeful Statului, d. general Ion Antonescu.

Pe viitor trimiteți articolele direct ziarelor.

Cronica externă

Monroë-ism și Spații vitale

La Londra, printre ruine și flăcări, încă se luptă disperat cu înfrângerea. În timp ce între Berlin și Roma se pun bazele păcii viitoare. Este un perfect acord între grindina de bombe a aviației lui Goering dăruită londonezilor, și între capacitatea ofensivă a diplomației italo-germane.

Am prezentat obiectivele de războiu ale pactului tripartit. Dar pactul, care a realizat trionghiular un acord între axă și Tokio, are în ansamblul lui și certitudinea pregătitoare a viitoarei așezări mondiale. Pentrucă războiul european, deși restrâns la strictul lui necesar, asaltul insulei britanice, a fost extins în planul politic din Atlantic până'n Pacific. Înseamnă că pacea pe care o vrea axa, trebue să cuprindă o ordine nouă într'o spiritualitate nouă și, mai ales, unitară peste tot, în raza de acțiune a celor 3 imperii cu convingeri finale comune. S'a stabilit în mod categoric principiul politico-economic, pe baza căruia se va întemeia așezarea lumii noui.

Spațiul vital.

Care a fost înțeles și răspândit de interpretarea democrată, dincolo de intențiile lui.

În fond, teoria spațiului vital, mai ales așa cum a început a se contura în urma discursului Fuhrerului în privința delimitării stricte de interese continentale, vine în fața ei de azi să îndrepte și să fixeze doctrina lui Monroë, a cărei interpretare fusese confiscată de doctrina de guvernământ a Statelor Unite și ajustată pe linia intereselor lor. Monroëismul american a hotărît neintervenționismul european în treburile americane, dar n'a exclus în practica lui, intervenționismul yankeu în «apele» europene (războiul mondial, tendințele intervenționiste actuale). Cine a profitat mai mult de această lege a «izolării» în exercitarea intereselor americane, fără dreptul de incursiuni a intereselor altora, decât chiar Statele Unite, care au dovedit un fel de tutelă politică asupra Americii latine. Două proteste oficiale ale Argentinei au marcat situația. Actualmente, Statele Unite încearcă să-și păstreze prestigiul în America latină, adică acolo unde, dacă poate fi vorba de un pericol al acordului tripartit, se vor ivi primele focare de amenințare.

Doctrina lui Monroë este extrem de avantagioasă pentru Statele Unite.

Dar nu echitabilă și deci, nu poate constitui o bază de discuțiune pe plan intercontinental.

Decât în înțeles stabilit de încercările de precizare ale unui monroë-ism japonez, dispus pe determinarea spațiului lui vital extrem asiatic, cu exclusivitate.

Ne aflăm dar în faza premergătoare marilor realizări politice pe baze de spațialitate vitală. În mod larg, principial, spațiile vitale — continental vorbind s'au precizat. Desigur aceste spații, circumferențial, se vor atinge în anumite segmente din cercul intereselor lor.

Ceia ce e neîndoios, este că teoria aceasta nouă a viitoarelor așezări, a supărat interesele americane, în ceiace le este mai scump, în legea puterniciei lor politice, în dreptul lor de interpretare și dispoziție, în doctrina — reformată și adaptată astfel realităților — doctrina lui Monroë.

Ion Băleanu

Nici o deplasare de trupe germane în regiunea Galaților

În legătură cu svonurile răspândite sistematic și persistent de către presa jidovească, svonuri cari privesc o așa zisă deplasare de trupe germane în regiunea Galaților, cercurile oficiale vin cu următoarea precizare:

În regiunea Galaților nu se găsesc trupe regulate germane, ci elemente aparținând partidului național-socialist, elemente cari au misiunea de a organiza repatrierea germanilor din sudul Basarabiei.

Se știe că acolo există o puternică minoritate germană, a cărei repatriere cere timp și mijloace de transport speciale.

Organizația partidului național-socialist care dispune de întreaga aparatură necesară, a luat asupra sa executarea acestor operațiuni de tranzit.

Orice alte afirmațiuni sau interpretări sunt total lipsite de temei și de manifestă rea credință.

Verificarea gestiunei Casei Regale

D. inginer N. Mareș, ministrul agriculturii și domeniilor, a delegat pe d. Giosan Al. Grigore, șeful Contabilității Băncii Românești, să verifice întreaga gestiune financiară a Casei Regale.

Apelul conducătorului grupurilor etnice germane

Conducătorul grupurilor etnice germane a adresat grupului etnic german din România următorul apel:

Stabilirea poziției grupului etnic german față de Statul Român este hotărîtă prin faptul că România — sub regimul legionar — s'a încadrat complect în sistemul politic aplicat de Germania. Redresarea și consolidarea țării sunt în interesele comune atât germane cât și romîne. De aceea este de datoria grupului nostru de a ajuta cu toate puterile, conducerea de Stat a României la realizarea grelelor sale misiuni.

Grupul etnic german își ia, în plină conștiință a răspunderii sale germane, obligația de a îndeplini îndatoririle sale față de Stat. Eu am stabilit într'o convorbire cu Conducătorul Statului și Președintele Consiliului de Miniștri, Generalul Antonescu, bazele colaborării grupului nostru etnic cu Statul. Conducătorul Statului va avea grijă ca cei ce aparțin grupului etnic german să fie tratați de către autoritățile române, așa cum li se cuvine, ei fiind Germani. Aceasta contează, în special, pentru tratamentul Germanilor în armata română, unde până acum orientarea dușmănoasă Germaniei, a fostului regim, se manifesta prin umilințe și maltratări a cetățenilor noștri de către organele militare. Conducerea Statului și-a organizat un program al unei noui orientări și al reclădirii țării, care a fost prejudiciată de o conducere dușmană poporului. Cu toate acestea nu se poate repara răul făcut la fiece 1—2 decenii, în câteva zile și educația maselor și a organelor subordonate nu se poate aduce dintr'o singură lovitură la o atitudine prietenoasă Germaniei.

Conducătorul Statului a ordonat armatei să trateze pe Germani după cum cer legăturile de prietenie față de poporul german și scopul comun. El acordă deasemenea o amnistie cetățenilor cari în urma unei situații neclare, n'au făcut față obligațiilor lor militare și cari nu s'au supus ordinelor de rechiziție.

Am ordonat ca toți cetățenii noștri cari au primit un ordin de chemare să se prezinte imediat la serviciu. Serviciile grupului nostru sunt obligate a supraveghea executarea acestei dispozițiuni și a da explicațiuni cetățenilor că este în interesul superior să aducă un sacrificiu și că situația lor de Germani va fi respectată în armată.

Interesele superioare ale timpului nostru ne impun o disciplină față de un Stat care va sta pe veci alături de Germania.

ANDREAS SCHMIDT
Conducătorul grupului etnic

În atenția posesorilor de bunuri rurale din Dobrogea de Sud

COMUNICAT

Toți proprietarii de bunuri rurale situate în județele Durostor și Caliacra, cari, intrând în schimbul de populație, urmează a beneficia de dispozițiunile art. 5 din tratatul Romîno-Bulgar din 7 Septembrie 1940 și cari au adresat cereri pentru ușurință de trecere, Comisiunii mixte pentru aplicarea acestui tratat, sunt obligați, întrucât nu au făcut-o până acum, ca până la data de 8 Octombrie a. c. cel mai târziu, să înainteze cu poșta, acestei Comisiuni, la Ministerul Afacerilor Străine, certificate constatatoare că au domiciliul în altă parte decât în cele două județe susmenționate.

Dacă istoricii, mai târziu vor căuta motivele biruinții legionare...

Dacă istoricii, mai târziu, vor căuta motivele biruinții legionare din vitregia timpurilor și a destinului ce a lovit greu, ei ar face o mare greșeală să îmbrace evenimentele petrecute în haina raționamentelor istorice obișnuite, iar paginile lor în acest sens, ori cât de speculativ ar fi scrise ele, ar induce în eroare fundamental generațiile ce le-ar citi.

Mai mult: dacă mai sunt dintr'a ceia ce cred că se poate dialectiza în jurul mișcării legionare prin argumente și analogii, de unde critica negativă, acestora s'ar putea răspunde deasemenea blând că greșesc, fiindcă uitându-se nu au văzut nimica și, dacă nu se adâncesc sufletește, nu vor vedea niciodată nimic.

Este grav.

Este grav pentru ei.

Este grav fiindcă aceasta înseamnă că ei nu au coborât niciodată în sufletul lor, în simplitatea lor, în esența lor, unde să fi descoperit că sunt buni, că sunt cinstiți, că sunt muncitori, că nu este drept să pătimești în dauna fratelui tău, și că fiind așa, alături de alții care sunt tot așa, să te poți uni, să poți lupta cu fruntea sus, și apoi să poți birui.

Si este o tristețe adevărată să vezi trecând în depărtare, spre a se prăbuși, umbre rătăcite fără măcar, din cele trăite, să fi înțeles vreodată ceva.

S'a clădit lumea secolului al 19-lea din perfecțiunea sistemelor logice ce i-au întunecat credința.

Au îngenunchiat cu toții în fața zeiței Rațiune, au dus-o în sfântă procesiune, și au înlocuit menirea lor omenească, de a se ajuta ridicându-se și de a iubi, prin aceia de a discuta oricând și orișice. Din disecțiunile lor, desigur, nu s'a reușit prea mult în afară de abstracțiuni și jocuri de cuvinte, fiindcă argumentele năsocibile erau atâtea încât sistemele logice s'au sofisticat, și, prăvălindu-se, s'au prăvălit cu toții.

Analiza fusese dusă prea departe. Semăna puțin cu acei aviatori în picaj ce nu au știut să redreseze aparatul lor la timp.

Înfăptuirea unei creațiuni se realizează prin trecerea potrivită dela analiză, adică de la desfacerea suficientă în detalii, la sinteză adică la alegerea și unirea lor, iar, pentru a nu se deslipi și pentru a răzbi în timp, la cimentarea lor prin elementul sufletesc care este credința, credința grecilor la Marathon, credința Romei împotriva Carthaginei, și a Francezilor la Valmy.

Se face mereu greșeala de a se întreba de inteligența unui legionar. Nu are nici un rost. Legionarii au trecut de abilitate atunci când toată lumea a rămas la abilitate și la mândria neroditoare de a fi deștept. Și fiindcă ar însemna, tocmai, evenimentele de astăzi ne sunt doveditoare, că stă pe loc acela ce nu trece la deplina închegare a personalității lui, sinteză, pe lângă inteligență, de dor de muncă pozitivă, de puritate sufletească și de caracter, s'a ridicat legiunea pentru a întregi pe om spre a deveni o forță, și a birui.

Destinul a lovit-o greu.

Este bine.

Creștinismul nu ar fi răzbit într'atâta dacă nu s'ar fi dovedit că se poate muri pentru el, și că este atât de mare încât suferința omenească nu mai are nici un fel de importanță.

Atunci când alții nu au făcut încă nimica, legionarii, dând din sângele lor au biruit fiindcă au avut, înainte de toate, suflete gigantice, departe de o inteligență speculativă ce duce la egocentrismul comod, atunci când ei s'au obiectivizat: iar biruința lor este stabilirea unei credințe ce să ne adune, pe noi care ne pierdem, fără țel, în trăirea noastră inutilă de zi la zi, de unde și destrăbălarea vremurilor care se prăbușesc.

...Dacă istoricii, mai târziu, vor căuta motivele biruinții legionare, ei ar face o mare greșeală să îmbrace evenimentele petrecute în haina altor raționamente istorice.

ALEX. D. DANIELOPOLU

ARO CAPITALA E INVIORATA DE EXUBERANTA FILMULUI **PRIMUL BAL** SOCOTIT CA CEA MAI DE SEAMA CREAŢIE A RASFĂŢATEI **Deanna DURBIN** cu: Hellen Parish, Robert Stack, Leatrice Joy. Regia: Koster, Prod.: Pasternack. Film: B. D. C. Jurnale noui. Repr. încep la: 3—5—7—9—1.

La CARLTON FORMIDABIL! FORMIDABIL! FORMIDABIL! Mon.: B. D. C. — Jurnal nou de război

Cel mai puternic film! Cel mai pasionant roman! **La RASCRUCE de VANTURI** cu MERLE OBERON Laurence Olivier David Niven. O dragoste stranie, într'o desfăşurare uluitoare

Azi continuă recentul mare succes dela CARLTON **La SELECT** **TUNELUL** cu Jean Gabin ud Madeleine Rena

„Datoria României"

BERLIN. (Telegraf Press). — Ziarul «Berliner Boersen Zeitung» publică într'unul din numerile sale, articolul de mai jos, intitulat «Datoria României».

Şi pentru România este valabilă fraza lui Hitler, în care susţine că un popor — în afară — reprezintă şi are valoare atâta vreme cât situaţia internă, disciplina şi spiritul de sacrificiu, domină viaţa interioară. In ultima decadă, evenimentele internaţionale au umbrit viaţa României, căci problema de prim ordin era cea interioară.

Ultimele guverne au dus o politică externă care nu corespundea cu structura morală, politică şi organizatoare a ţării. Tensiunea în care se găsea cu puterile Axei, depăşea forţele României.

România a avut însă norocul să găsească în aceste momente grele un om ca Generalul Antonescu, a cărei personalitate, previziune, înalt patriotism şi autoritate, constitue o garanţie că ţara va putea rezista acestei mari crize de tranziţie. Puterea politică şi morală îi este mărită prin faptul că în acest proces de reînoire este ajutat de tineretul român, încadrat în «Garda de Fier».

Mai departe: Germania urmăreşte acest proces de reînoire, cu cele mai bune urări, cu sincerul interes care reese din îndatoririle cari şi le-a luat, faţă de integritatea noue Românii.

Dela facultatea de medicină din Bucureşti

Aseară 3 Octombrie ora 6, fusese convocat consiliul facultăţii de medicină din Bucureşti. Şedinţa nu s'a putut ţine pentrucă d-nii profesori au refuzat să colaboreze cu actualul decan dr. Mezincescu.

O delegaţie de profesori au prezentat azi dimineaţă d-lui prof. Brăileanu, ministrul Educaţiei Naţionale, următorul memoriu:

Domnule Ministru,

Subsemnaţii profesori ai Facultăţii de medicină din Bucureşti, avem onoarea a vă aduce la cunoştinţă următoarele:

Prima şedinţă din anul acesta a Consiliului profesoral al Facultăţii noastre convocată pentru Joi 3 Octomvrie nu s'a putut ţine din cauză că majoritatea profesorilor au fost de părere că, dată fiind noua ordine instalată în Stat, este de datoria d-lui prof. Mezincescu să-şi clarifice mai întâi raporturile d-sale în calitate de Decan faţă de Ministerul Educaţiei Naţionale, şi numai după aceea să se convoace consiliul Facultăţii.

In consecinţă, cu onoare vă rugăm să binevoiţi a lua măsurile ce veţi crede necesare pentru ca Facultatea de Medicină să se poată integra marilor comandamente naţionale ale conducerii actuale a Statului.

Primiţi, vă rugăm, domnule Ministru asigurarea înaltei noastre consideraţiuni.

Prof. Dr. C. Daniel
Prof. Dr. P. Tomescu
Prof. Dr. Vintilă Ciocâltcu
Prof. Dr. E. Crăciun
Prof. Dr. Dan Teodorescu

MATINEU MAINE ORA 4

la Teatrul Comedia — Dir. Sică Alexandrescu Telefon 4.71.71 — cu succesul zilei

BLOCKHAUS

Comedie de Tudor Muşatescu şi Sică Alexandrescu

Teatrul „SAVOY" Compania „Cărăbuş"
Director C. Tănase
Miercuri 9 Octombrie 1940, orele 9 seara
PREMIERA
CURAJ TANASE
în 2 acte şi 36 tablouri
Biletele se pot reţine la cassa teatrului telef. 3.55.05

Paula Georgescu

INFORMATIUNI

D. ministru al Justiţiei a fixat zilele şi orele de primire după cum urmează:

Miercuri ora 11½—13 Prof. Fac. de Drept, Avocaţi şi Public; Joi ora 11½—13 Public; Vineri ora 11½—13 d-nii Magistraţi.

*

Ministerul Educaţiei Naţionale cu ordinul No. 166.385/940 a aprobat reînfiinţarea liceului teoretic de băeţi din Olteniţa.

La direcţia liceului se primesc zilnic înscrieri de elevi în clasa I—VIII-a.

*

D. dr. I. Claudian se numeşte Efor al Eforiei Spitalelor Civile din Bucureşti, pe ziua de 1 Octomvrie 1940.

D. dr. Petre Niculescu se numeşte director general al aceleiaşi Instituţii, pe aceiaşi zi.

Un succes fără egal
AZI LA

Spectacolele încep la ora 9.

Primim următoarele:

D. ing. Const. Dinulescu, prieten al Legionarilor No. 1257, face cunoscut că n'are nicio legătură de rudenie cu maiorul de jandarmi Dinulescu care a jucat un rol aşa de nefast în timpul prigoanei.

*

Direcţia Generală P. T. T. aduce la cunoştinţa publicului că trimiterile poştale adresate localităţilor din teritoriile cedate Bulgariei, Rusiei şi Ungariei, trebuesc francate după cum urmează:

Scrisoare simplă până la 20 grame lei 16; de fiecare 20 grame sau fracţiune în plus lei 10; o carte poştală simplă sau ilustrată 10 lei.

*

Societatea Veteranilor din campania 1913 «Avântul Ţării», invită pe toţi membrii acestei societăţi, să se prezinte la Sediul din Calea Şerban Vodă Nr. 20, spre a forma tabloul de cei care vor merge Duminică 6 Octombrie în Plasa Lehliu-Ialomiţa spre a lua parte la depunerea jurământului de credinţă către M. S. Mihai I şi Conducătorul Statului, membrii Veterani dela acea filială.

*

D. ing. N. Mareş, ministrul Agriculturii şi Domeniilor a dispus ca pe data de 15 Sept. 1940 să se facă o importantă mişcare de funcţionari în serviciile ministerului.

*

D. general Ion Antonescu, Conducătorul Statului Român şi Preşedintele Consiliului de miniştri a semnat deciziile de încadrarea personalului civil din Ministerul Apărării Naţionale, precum şi pentru încadrarea personalului serviciilor exterioare din Ministerul Agriculturii şi Domeniilor.

*

Secţia «Frăţia Munteană» din Cluj a Turing-Clubului României aduce la cunoştinţa tuturor membrilor săi că şi-a stabilit în mod provizoriu sediul în oraşul Sibiu.

Intreaga corespondenţă a Secţiei urmează să fie adresată cu începere dela 1 Oct. a. c. la Sibiu, pe adresa preşedintelui: d. Valeriu Puşcariu, str. Gh. Lazăr 20.

Ministerul Muncii, Sănătăţii şi Ocrotirilor Sociale va putea acorda concesiuni de farmacii prin transferarea farmaciştilor concesionari, refugiaţi din teritoriile cedate, în locurile declarate vacante şi în acelea ce se vor mai declara vacante ulterior, înlăuntrul termenului fixat prin articolul 1 din acest Decret-Lege, cu avizul Comisiunii farmaceutice.

*

Rectoratul Politechnicei din Bucureşti aduce la cunoştinţa celor interesaţi că potrivit Deciziei Ministerului Educaţiei Naţionale al Cultelor şi Artelor examenul de admitere în Facultăţile Politechnicei se amână pentru ziua de Vineri 25 Octomvrie a. c.

*

TÂNAR bacalaureat refugiat caut meditaţie. Prepar curs inferior şi superior, condiţiuni modeste. Aleea Gane No. 11.

*

Astăseară la orele 6 jum. seară de rugăciune la Biserica Dichiu. *După citirea acatistului* **Maicii Domnului.** *Pr. Ciurescu va vorbi despre:* «Biserica factor determinant în reînvierea vieţii naţionale».

*

Membrii activi şi stagiari ai Sindicatului Presei Române din Ardeal şi Banat, refugiaţi din teritoriile cedate şi aflători în Bucureşti, sunt rugaţi să participe neapărat Vineri 4 Octomvrie 1940 la ora 6 p. m. la o consfătuire amicală care va avea loc la Hotel Union.

Se vor discuta chestiuni interesând situaţia gazetarilor refugiaţi.

*

Toţi membrii Asociaţiei antreprenorilor de lucrări publice şi particulare sunt rugaţi a fi prezenţi Duminecă 6 Octombrie crt. ora 10 dimineaţa la sediul Asociaţiei strada Episcopiei 2, pentru a lua parte la consfătuirea în vederea încadrării profesiunei în noul Stat Legionar.

*

Serviciile de specialitate din institutele de asistenţă medicală ale Statului, precum şi spitalele şi sanatoriile Statului, vor putea fi scindate, după nevoe, astfel ca să permită utilizarea medicilor şi auxiliarilor sanitari, refugiaţi din teritoriile cedate.

*

Doamna P. Dumitrescu din Strada Viespari 49 (bis) văduvă săracă, infirmă şi suferindă de ficat, se zbate în cea mai neagră mizerie împreună cu fiica sa tot văduvă şi suferindă şi o nepoţică. Rugăm inimele milostive s'o ajute ca să-şi cumpere medicamente pentru fiica sa.

Dansul în opereta „Târgul sărutatului"

Dansurile şi baletele din «Târgul sărutatului» *sunt aranjate de d. Oleg Danovsky şi îmbrăţişează toată gama coregrafică dela horă şi sârbă la balet gimnast şi step.*

Printre cele 60 de girls şi cei 20 boys care formează corpul de balet al teatrului Alhambra, *solistele: Tatiana Russa şi Pegy Gray desfăşoară o tehnică şi o artă a dansului unite de o distincţie a farmecului personal.* «Târgul sărutatului» *se joacă în fiecare seară la ora 9 precis, iar Sâmbătă şi Duminică vor fi primele matineuri la ora 3.30.*

Astă seară la Teatrul Naţional: Ovidiu

Piesa lui V. Alecsandri, «Ovidiu», se reprezintă astăseară Vineri 4 c., pe scena Teatrului Naţional pentru a 6-a oară în cursul actualei stagiuni.

Joacă aceiaşi echipă de actori dela premieră sub direcţia de scenă a d-lui V. Bumbeşti.

„Faust": viitoarea premieră a Teatrului Naţional

Teatrul Naţional pregăteşte cea dintâi premieră a stagiunii: «Faust» de Goethe, care prin felul cum va fi montată şi interpretată va stârni un adevărat entuziasm în lumea iubitorilor de teatru.

Premiera va fi Miercuri 9 crt.

Marele succes al „Teatrului din Sărindar"

Spectacolele festive «Vasile Alecsandri» la Teatrul din Sărindar, se joacă numai într'un scurt ciclu de reprezentaţii cu succes fără precedent.

Publicul a primit cu aplauze entuziaste «cântecele comice» interpretate de marii comedieni: Maria Filotti, N. Soreanu, Ion Manu şi C. Lungeanu, *precum şi savuroasa comedie «Kir Zuliaridi», jucată de* H. Polizu, *N. Roman, Eugenia Popovici şi Cella Marion.*

In decoruri minunate, făcute de reputatul pictor Th. Kiriacoff, *muzica de epocă aranjată de maestrul* C. Robescu, *precum şi admirabila direcţie de scenă a d-lui* Victor Bumbeşti, *spectacolele «Teatrului din Sărindar» sunt de-adreptul încântătoare.*

Opera poetului Vasile Alecsandri, uitată pe nedrept, a apărut astfel mai vie ca oricând.

Spectacolul festiv «Vasile Alecsandri» se reprezintă în fiecare seară la ora 9; iar Joi, Sâmbătă şi Duminică, numai în cursul acestei săptămâni, matineuri la ora 4.

Circulaţia în tramvaie şi autobuze

In Capitală se călătoreşte greu. Publicul o simte aceasta, mai ales dimineaţa, la amiază şi seara când lumea muncitoare de toate categoriile trebue să ajungă la postul de lucru. Atunci, tramvaiele şi autobuzele sunt luate cu asalt, iar călătoria devine şi obositoare, dar şi periculoasă. Siguranţa lasă de dorit cu atât mai mult, cu cât cei ce nu pot intra înlăuntrul vehiculelor, se agaţă de scări ca nişte ciorchine vii şi se expun accidentelor. Starea aceasta de lucruri nu este nouă, ea dăinueşte de mult.

Când s'au suprimat acum câţiva ani liniile particulare de autobuze şi circulaţia publică a fost monopolizată, ar fi trebuit să se găsească şi calea unei circulaţiuni mai lesnicioase pe seama marelui public. In lumina experienţei ce s'a făcut de atunci, se poate însă afirma, că monopolul ce şi-au asigurat nu i-a îndemnat pe cei chemaţi, să răsplătească după merit şi interesul public. In ce priveşte estetica vehiculelor s'au realizat îmbunătăţiri, dar nu se poate spune acelaş lucru despre comoditatea şi repeziciunea transporturilor.

In zadar ai vagoane frumoase, cu fotolii sau cu bănci încăpătoare, dacă le încarci peste măsură, căci călătorul îşi strică în ele nu numai hainele — lucru de seamă pentru bugetul celor ce sunt nevoiţi să folosească această cale de transport — ci îşi vatămă şi sănătatea. Parcă ar fi vorba de nişte mărfuri şi nu de oameni!

Nu susţinem nici libera concurenţă şi nici monopolul în vigoare, fiindcă nu aceasta este esenţialul în îndeplinirea bună a circulaţiei publice. Esenţialul este altul, anume îndestularea interesului public.

Trebue să se impună o altă mentalitate în ce priveşte valoarea călătorului. Când primeşti banii cuiva pentru a-i face un serviciu, trebue să ai în vedere şi partea omenească a tranzacţiei, alături de cea comercială. Călătorul nu este o marfă, el este un om, care merită un tratament plin de omenie, din orice categorie socială ar face parte. De aci nevoia ocrotirii călătorului în mod oficial.

Cărăuşia cu tramvaiele şi cu autobuzele îndeplineşte o funcţiune de utilitate publică. Acest rol trebue să rămână pe primul plan şi numai în al doilea rând se poate ţine seamă de dorinţa de câştig. Interesul este, în lumina acestui adevăr, ca să ajungem la o stare normală a călătoriilor, numai cu atâtea persoane câte locuri recunoscute oficial se găsesc în fiecare vehicul. Desimea sau raritatea intervalelor de trecere prin staţii să fie de asemenea reglementată, ca niciun călător să nu sufere întârziere în drumul ce-l are de făcut. Măsuri eroice se cer pentru schimbarea la bine, dar suflul de viaţă nouă şi mai dreaptă pentru nevoile celor mulţi, va birui greutăţile.

Dacă numărul neîndestulător al vehiculelor n'ar îngădui ca să ajungem repede la normal, deocamdată s'ar putea lua măsuri ajutătoare pentru canalizarea aglomeraţiei. De pildă s'ar putea fixa începutul şi sfârşitul muncii la ore diferite, pentru instituţii, întreprinderi şi şcoli. La fel, să se clasifice sectoarele de linii după însemnătatea traficului şi a numărului de vagoane de care au nevoe.

In acelaşi timp trebue însă reglementată călătoria şi forma unor instrucţiuni pentru public, spre a opri urcările în timpul mersului, călătoria în vehicule cu locuri ocupate, agăţatul de scări şi alte obiceiuri rele.

Să nu se uite că este nevoie de spirit de jertfă din partea tuturor. Intreprinzătorul să nu urmărească beneficiul cu gândul numai la obţinerea unor dividende grase. Să fie privit omeneşte şi serviciul adus călătorului. Iar publicul să se supună unor reguli prevăzătoare, de siguranţă şi trebuincioase sănătăţii călătoriei.

Dacă însă nici monopolul şi nici libera concurenţă n'ar putea să asigure o circulaţie mulţumitoare pe arterele Capitalei, atunci se pune chestiunea exploatării în regie publică a liniilor de tramvaie şi de autobuse. In acest sistem, dorinţa de câştig cade într'adevăr pe al doilea plan, iar interesul public trece înaintea oricărei alte preocupări.

Oricum, problema circulaţiei cere măsuri grabnice de îndreptare.

GH. DAMŞESCU-ORŞOVEANU

Plasamentul refugiaţilor bucovineni şi basarabeni

Comisariatul general pentru asistenţa populaţiei venită din Basarabia şi Bucovina, Biroul de plasare din strada Cobălcescu No. 41, anunţă următoarele oferte de serviciu:

Valea Prahovei

1. Locuri de lucrători, poduri, meseriaşi 150.

3 lucrători manuali 200.

Atelierul Piteşti

Meseriaşi 20; lucrători 50; Linia Buzău 50; Mărăşeşti 150; Predeal 150; Mucea 100; Deva-Brad 100; Ţăndărei 100; Cucueţi 100.

Direcţia Mişcării

Staţia Feteşti Medgidia frânari auxiliari 150.

Intreţinerea *Bucureşti, Brăila, Craiova, lucrători 500.*

Direcţia atelierului Bucureşti, lucrători 120.

1. Se caută şofer 5000 lei lunar.

2. Mecanic cunoscător electricitate şi calorifer 3000 lei lunar bugetar, locuinţă, încălzit, luminat.

3. Bonă (nemţoaică) la 2 copii 2000 lei lunar.

4. Mai multe oferte pentru femei de serviciu, băieţi şi fete de prăvălie, oameni de serviciu la moşie, bucătărese, etc.

Doritorii sunt rugaţi a se prezenta la acest comisariat la adresa de mai sus.

Şezătoarea Societăţii Scriitorilor Români la Teatrul Naţional

Duminică 6 Octomvrie, ora 10.30 dimineaţa, în sala Teatrului Naţional din Bucureşti va avea loc a doua şezătoare literară a Scriitorilor Români.

D. profesor universitar N. I. Herescu, preşedintele societăţii, va avea cuvântul de deschidere. Vor citi din operele lor scriitorii: George Gregorian, Ion Minulescu, I. Gr. Periteanu, G. M. Vlădescu, Radu Gir, Virgil Carianopol, Tudor Măinescu, D. Iov, Vasile Militaru, Ion Valerian, Neagu Rădulescu şi Ladmis Andreescu.

Intru cât această şezătoare se dă în folosul refugiaţilor din ţinuturile răpite, ar fi de dorit ca toţi bunii români să ia parte în număr cât mai mare.

Elevii şi elevele, studenţii şi studentele, precum şi refugiaţii, în baza unei legitimaţii, au intrarea gratuită.

Biletele se găsesc la Cassa Teatrului, începând de Vineri 4 Octomvrie 1940.

La Studio: Harţă Răzăşul şi Piatra din Casă

Astăseară Studio-ul Teatrului Naţional, reprezintă cele două comedii cu cântece ale lui V. Alecsandri, «Harţă Răzăşul» şi «Piatra din casă», cu care şi-a deschis stagiunea.

Joacă d-nii I. Finteşteanu, I. Manu, G. Baldovin, N. Săvulescu, N. Atanasiu, C. Morţun, I. Damian şi d-nele: Eug. Zaharia, Sonia Cluceru, Victoria Mierlescu, Margareta Dumitrescu.

Direcţia de scenă d-nii Ion Şahighian şi V. Bumbeşti.

Spectacolul începe la orele 8 jum. seara precis.

REGIA LOTERIEI DE STAT

Rezultatul Tragerii No. 39 din 3 Oct. 1940

al Tranşei Populare Seria I

S'au atribuit prin sorţi câştigurile:

De 2 ori costul lozului tuturor numerelor care se termină în:

7 3 | 5 7 | 7 2

De 10 ori costul lozului tuturor numerelor care se termină în:

3 7 8 | 6 1 1

De 100 ori costul lozului tuturor numerelor care se termină în:

6 7 5 0

De 400 ori costul lozului tuturor numerelor care se termină în:

5 9 2 4 2

Premiul în valoare de 2000 ori costul lozului rămas în urnă.

Jurnal cu ultimele evenimente!

Programul viitor la CAPITOL:

Prima operetă românească:

Un spectacol al zilelor noastre:

TÂRGUL SĂRUTATULUI
La Teatrul ALHAMBRA

Un spectacol care încântă:

Sâmbătă şi Duminică primele matineuri la ora 3.30. — Tel. 5.75.86

Un singur fel de pâine ieftină şi hrănitoare

Comunicat

In legătură cu reglementarea prețului grâului, făinei şi pâinei, decretată la 3 Octombrie 1940, Ministerul Coordonării şi al Statului Major Economic comunică următoarele:

1. Măsurile ce s'au luat în această privință, au urmat directivele date de d. General Ion Antonescu conform cărora, în noua Românie legionară, *agricultorul trebue să afle dreapta răsplată a muncii lui*, adică să aibă un preț bun pentru produsele lui, pentru ca, în felul acesta să-i revină mai eftin ceeace plăteşte pentru cumpărarea produselor necesare gospodăriei sale.

2. Imbunătățirea aceasta a situației agricultorului trebue însă menținută, trebue consolidată. Deaceea odată stabilit acest preț, va rămâne cu *străşnicie*, deoarece de stabilitatea lui depinde *statornicia tuturor prețurilor produselor industriale pe cari le cumpără agricultorul şi cari vor fi fixate cât mai jos cu putință*. Altfel, urcarea prețurilor dintr'o parte ar atrage urcarea prețurilor în cealaltă parte şi s'ar ajunge astfel la răsturnarea tuturor valorilor, în dauna tuturor.

De acum înainte, nimeni nu va putea plăti agricultorului un preț mai mic şi, dimpotrivă, nimeni nu va putea pretinde un preț mai mare. Orice abatere, orice răsturnare a prețurilor ar fi dăunătoare în primul rând agricultorilor. Deaceea, în noua ordine a Statului legionar, stabilitatea prețurilor este prima regulă a vieții economice. Legăturile noastre viitoare cu noua Europă disciplinată nu se pot face decât prin respectarea acestei reguli, dela care orice abatere se va isbi de zidul voinței regimului legionar.

3. Pentru grâu, s'a hotărît urcarea prețului cu 10.000 lei la vagon, adică — prețul de 85.000 lei. La acest preț, agricultorul află o retribuție convenabilă a produsului său.

4) Odată fixat prețul grâului, s'a hotărît prețul pâinei. Se va face în toată țara un singur fel de pâine, din făină integrală, care se va vinde rece la prețul de 13 lei kilogramul, cântărită în fața consumatorului. Un singur fel de pâine aşa dar. Bogații şi săracii vor mânca aceeaşi pâine.

Pâinea a fost ieftenită

5. *In felul acesta, pâinea deşi de o calitate mai bună, prin amestecarea integrală a făinei albe cu cea neagră, se va vinde totuşi la prețul pe care îl are astăzi pâinea neagră, populară, adică 9 lei pentru 700 grame.*

6. Consumatorul va primi totuşi pentru acelaş preț şi la aceiaşi greutate, *ceva mai multă pâine decât astăzi*. In adevăr, pâinea fiind cântărită rece, nu va mai conține apa care intra până acum în aceeaşi greutate de pâine caldă. Greutatea la rece înseamnă numai făină hrănitoare.

In felul acesta, pâinea a fost în realitate eftinită.

7. Prin consumarea pâinii în stare rece se realizează *o mare economie de grâu*, deoarece consumul pâinei reci este dovedit mult mai redus decât cel al pâinei calde.

8. Consumarea pâinei în stare rece este şi *mult mai higienică*.

9. Vânzarea cu kilogramul, la cântar, asigură pe consumator de *exactitatea cantității plătite*, care până acum era în mod fraudulos micşorată de către foarte mulți brutari.

10. Vânzarea cu cântarul este şi *un prilej de educare a consumatorului român*, pe care îl deprinde să fie ordonat în cheltueli şi riguros în exercitarea drepturilor, ca şi a îndatoririlor sale.

11. Numai o foarte mică parte de făină albă (8%) va fi destinată produselor fine (cornuri, chifle, patiserii) care vor fi plătite la un preț simțitor urcat, **accesibil populației care îşi poate permite luxul unei asemenea consumații.**

12. Pentru ca de urcarea prețului grâului să profite numai agricultorii, iar nu şi depozitarii cari şi-au procurat grâul la prețuri mai joase şi cari s'ar îmbogăți astfel fără nici un merit, s'a hotărît ca, pentru orice depozit de grâu aflător altundeva decât la producător, să se plătească o taxă de compensație către Stat.

De plata acestei diferențe au fost scutite județele transilvănene, unde grâul a fost adus de depozitari din regiuni mai îndepărtate şi deaceea a costat cam tot atât cât s'a fixat astăzi.

13. S'au suprimat toate timbrele care se lipeau pe pâine. Se realizează astfel o economie de peste 1000 vagoane în consumul anual al țării, totalizând pâinea care nu se mânca deoarece era aruncată odată cu aceste timbre.

— Intreaga națiune solidară luptă împotriva foamei şi a frigului celor nevoiaşi. Dați pentru „AJUTORUL LEGIONAR".

Parastas legionar la Persani-Făgăraş

FĂGĂRAŞ. — Duminecă 29 Sept. 1940 s'a oficiat la Persani un parastas pentru odihna sufletului celui ce a fost legionarul Nuțu Aurel.

Au asistat toate gradele legionare din județ însoțite de un frumos număr de camarazi în cămăşi verzi.

Lumea din sat, de toate vârstele, a luat parte, smerită şi înduioşată.

Mama lui Nuțu extrem de slăbită şi palidă plângea desnădăjduită pe țărâna adusă dela Miercurea Ciucului în timp ce de pe buzele tuturor se desprindea, serafic, spre Cer «Imnul legionarilor căzuți».

Au vorbit camarazii Virgil Mateias, prefectul județului şi Malena Gheorghe, şeful organizației legionare județene. Amândoi au reliefat personalitatea martirului Nuțu, dând câteva precepte de conduită legionară.

Martirul legionar Nuțu Aurel a fost împuşcat în noaptea de 21—22 Sept. 1939, în lagărul dela Miercurea Ciucului.

Va apare revista „Muncitorul legionar"

In curând va apare revista «Muncitorul Legionar» în locul revistei «Muncă şi Voie Bună». Primul număr va fi închinat Comandantului Legionar al Bunei Vestiri, Inginer Gheorghe Clime, care a fost primul şef al Corpului Muncitoresc Legionar. Fotografiile din manifestările Corpului Muncitoresc Legionar, informații sau orice chestiuni privind redacția revistei se vor trimite pe adresa: «Muncitorul Legionar», Camera de Muncă, Str. Calomfirescu Nr. 8, Bucureşti.

Cucernica închinare jertfei comandantului legionar Sergiu Florescu

Camarazii legionari din Vatra-Dornei, în frunte cu comand. aj. Cârjă, av. Paulescu, preotul Pentelescu, etc., au cinstit memoria camaradului lor, Sergiu Florescu, comandant legionar. Sunt prezenți şi camarazii din Câmpulung, în frunte cu comand. aj. Sebastian Erhan, Nicolai Prundean, dr. Grămadă, Vasile Forminte-Ulian, T. Văcăreanu, etc.

Cămăşile verzi, cămăşile Morții şi ale Invierii şi toți camarazii cari până mai ieri gemeau în închisori, au pornit spre sfânta biserică.

Aici după serviciul divin s'a oficiat un parastas pentru memoria martirului comandant legionar Sergiu Florescu, de preoții Trifan Balmoş şi Pentelescu, răspunsurile fiind date de corul legionar din Vatra Dornei. De față era soția comandantului legionar d-na Eugenia Florescu cu părinții, rudele şi prietenii cu ochii plini de lacrimi. Zeci de lumânări ard în mâinile tuturora. Toată asistența îngenunchiază. Toate gândurile sunt pentru camaradul comandant Sergiu Florescu şi a celorlalți camarazi morți pentru Legiune. Este gândul de durere şi plâns, gândul purificator care te mişcă şi transfigurează pe cei ce sunt de față la acest ceas de cutremurătoare emoție.

Când ruga preoților se termină, pr. Pentelescu face apelul morților. Fiecare nume pomenit e subliniat de răspunsul ferm al mulțimii care rosteşte tare: «Prezent!». Camarazii noştri sunt în inimile camarazilor cari nu-i uită. Cămăşile verzi şi poporul laolaltă, toți în genunchi cântă: «Imnul legionarilor căzuți».

După terminarea parastasului se serveşte coliva apoi toți legionarii fac front în curtea bisericii.

Comandantul ajutor Cârjă şi camaradul Şutea le vorbeşte despre jertfa camaradului lor Sergiu Florescu şi a celorlalți camarazi căzuți pentru Legiune.

Apoi toți încolonați şi sub comanda comand. aj. Erhan Sebastian pornesc cântând pe străzile comunei, până la sediul legionar şi apoi la locuința unde martirul Sergiu Florescu şi-a trăit o parte din viață alături de soție şi socri. Aici se serveşte o masă tuturor camarazilor, iar comand. aj. Erhan Sebastian ne povesteşte amintiri din lagăr despre comandantul legionar Sergiu Florescu.

Sfințirea unei troițe legionare la Tg. Neamț

PIATRA NEAMȚ. — Mai anii trecuți, legionarii din regiunea Tg.-ului Neamț au instalat sub poalele cetății Voevodului Stefan cel Mare o cruce impunătoare. La sfințirea ei au participat regretații: general Cantacuzino-Grănicerul, Neculai Totu şi Ion Bergheleggiu. In timpul prigoanei, însă, Crucea a fost dată jos spre a nu supăra prin prezența ei populația jidovească a Tg.-ului Neamț, căreia nu-i convenea simbolul creştinismului la locul de cinste. Duminică, crucea a fost repusă la vechiul ei loc cu o solemnitate impresionantă. Legionarii s'au adunat în biserica din cimitirul oraşului de unde, în frunte cu un sobor de 11 preoți, au străbătut străzile până la cetate. In afară de cei peste 500 de legionari încolonați şi de miile de credincioşi din toate straturile sociale şi din oraş şi împrejurimi au mai fost de față d-nii: Iftimie Galan, prefectul județului Neamț; comandantul ajutor Mihail David; P. Tudoran, şeful organizației legionare din Tg. Neamț; înv. Grigoraş şi pr. Crocos D-tru, protoereul dela Hotin refugiat la Tg. Neamț.

După sfințire, a luat cuvântul pr. legionar Bejan, care a spus că sf. Cruce a fost batjocorită şi răsturnată în țărână de cei care batjocoreau neamul.

A vorbit apoi d. prefect Iftimie Galan, *comandant legionar şi cd-tul aj. Mihail David*

GHEORGHE FUNDANESCU
DOROBANTUL
STOFE FINE
STR. CAROL 66

Români,
PRODUSELE LABORATORULUI
SIMBOL
Sunt singurele produse curat şi demonstrativ româneşti întrebuințați
Pasta de dinți SIMBOL şi SANATOL
Pudra, Roşu de Buze şi Bujorii SIMBOL
Cari întrec în calitate tot ce s'a produs până azi în arta şi ştiința cosmetică.
Aceste produse nu s'au găsit NICIODATA DE VÂNZARE ŞI NICI NU SE GĂSESC, decât la magazinele ROMANEŞTI şi CREŞTINE.
Laboratorul SIMBOL, Str. 11 Februarie 21, Bucureşti. — Telef. 3.24.95

VAPOR
pentru Lisabona—New York
plecarea probabilă din Pireu
25 Octombrie 1940
Informațiuni şi înscrieri la toate Agențiile
WAGONS LITS/COOK
Centrala: Bucureşti, Cal. Victoriei 39. — Telefon 5.54.10

In primul rând nevoile şi interesele colectivității româneşti

Nu adresați cereri personale d-lui general I. Antonescu

Comunicat

Zilnic d. General Antonescu este asaltat de cereri de audiență.

Dacă ar da curs la toate, nu ar mai găsi nici un moment liber de lucru pentru Stat.

Deaceea roagă, încăodată, cu insistență pe toți, să uite chestiunile personale, cel puțin pentru câtva timp, şi să-l lase să lucreze.

Dacă va aluneca pe panta sentimentalismului şi va ceda la presiunile de această natură, cari în unele cazuri nu cunosc limite, Generalul Antonescu nu va putea realiza nimic, în folosul obştesc, şi cei dintâi cari îl vor acuza mâine de aceasta, vor fi desigur tot aceia cari îl împiedică astăzi să lucreze şi cari, în mare parte, au împiedecat şi pe cei din trecut să o facă, pentrucă le-au răpit cu cereri personale timpul.

In patruzeci de ani de carieră, Generalul Antonescu n'a făcut nici o reclamație şi nici o petiție, nu a fost văzut de nimeni, pe scările Ministerelor şi nici aşteptând prin anticamerele Miniştrilor, la biroul lor din Minister sau de acasă, pentru chestiuni personale, sau pentru a le arăta ce aveau de făcut.

Generalul Antonescu primeşte orice sugestie care priveşte nevoile şi interesele de azi şi de mâine ale colectivității româneşti, dar numai acestea.

Roagă, în consecință, pe toți binevoitorii cari vor să-l informeze şi să-l lumineze, să-i trimită în două, trei pagini scrise, tot ceeace au să-i comunice verbal. El va citi şi va realiza tot ce va crede că este în interesul public şi se poate realiza.

Săpăturile arheologice din județul Buzău

D. prof. Vladimir Dumitrescu, secretarul general al ministerului educației naționale, pentru culte şi arte, a inspectat Miercuri săpăturile arheologice întreprinse la Monteoru şi Băeşti-Aldeni (jud. Buzău), de Muzeul Național de Antichități din Bucureşti.

La Monteoru, — unde au fost descoperite o citadelă din epoca bronzului şi două necropole, — lucrările sunt conduse de d. Dr. Ion Nestor, dela Muzeul Național de Antichități, iar la Băeşti, unde conducerea lucrărilor o are d. prof. Gr. Ştefan, asistent la universitatea din Bucureşti, s'a descoperit o stațiune eneolitică de tip Gumelnița.

Incadrarea presei din provincie, în ritmul noului Stat legionar

Eri la ora 10 dim. d. Alex. Constant, ministru subsecretar de Stat al Presei şi Propagandei de pe lângă Preşedinția Consiliului de miniştri, a primit pe membrii Comitetului de Direcție al celor 14 organizațiuni ale ziariştilor români din întreaga țară, grupați în Federația Națională a Presei din Provincie.

Preşedintele F. N. P. P. a expus d-lui Ministru doleanțele presei din provincie.

D. Ministru al Propagandei s'a întreținut apoi cu preşedinții organizațiilor de presă federalizate, dându-i-se lămuriri necesare.

D. Ministru Al. Constant, în răspunsul d-sale, a făcut o luminoasă expunere arătând rolul important pe care-l are presa din provincie în noul stat legionar al României, care s'a încadrat fundamental în axa pozitivă a celor două țări mari şi prietene: Italia fascistă şi Germania național-socialistă, unde presa provincială este situată pe primul plan al preocupărilor de Stat şi unde această presă, s'a dovedit a fi adeseori mai sănătoasă în aunatarea diferitelor probleme de politică internă şi externă decât cea centrală, declarând că presei române din provincie trebuie să i se dea o deosebită importanță, întrucât se îndeplineşte un mare rol în mijlocul societății româneşti. Ocupându-se de presa românească din ținuturile evacuate, d-sa a spus că menirea ziarelor din ținuturile cedate este să nu se centralizeze în Capitală ci să lupte cu aceiaşi bărbăție şi cu aceeaşi credință în oraşele de peste granită, fiindcă numai acolo trebuie să susțină mai departe multiplele probleme care stau în strânsă legătură cu interesele superioare ale țării.

D. Ministru Al. Constant şi-a exprimat mulțumirea de a fi luat primul contact cu presa din provincie, dând asigurări de toată solicitudinea în soluționarea doleanțelor ei.

TEATRUL COMEDIA

Mâine matineu la ora 4 cu succesul zilei „Blockhaus"

«Blockhaus» mai mult decât cel mai amuzant spectacol din Capitală: este excitant, este formidabil de realist, şi asta place teribil: fiecare spectator dar mai ales fiecare spectatoare, se regăseşte pe sine într'unul din eroii piesei, cel care-i convine, fireşte.

Interpreți: Tanți Cocea, Silvia Fulda, M. Wauvrina şi Dina Cocea, alături de: Al. I. Ghiberican, Cr. Etterle, Niculescu-Buzău, J. Constantinescu, Niculescu-Cadet şi Ion Iancovescu.

Mâine, Sâmbătă, Matineu ora 4.

O punere la punct cu privire la arestarea unor supuşi englezi

Față de anumite afirmațiuni gratuite difuzate de către unele posturi de radio, a căror tristă specialitate în falsificarea adevărului este notorie, afirmațiuni de data aceasta privind pretinse arestări abuzive şi de rău tratament aplicat unor supuşi englezi:

Cercurile oficiale țin să precizeze că:

Asupra acestor supuşi englezi, arestați cu respectarea strictă a formelor de procedură, s'au găsit corpuri delicte, fapt din care reiese că cei arestați se dedau la acte de dovedit sabotaj.

In momentul de față amintiții se găsesc sub ancheta judiciară, care va aprecia şi decide după încheierea cercetărilor în cauză.

In ce priveşte alegațiunea răspândită de unele cercuri interesate în crearea unei anumite atmosfere, asupra răului tratament ce li s'ar aplica, adevărul este că:

Insaşi d. ministru al Justiției se ocupă personal şi îndeaproape de mersul cercetărilor, iar Consulul General al Angliei i-a putut vizita, convingându-se de modul civilizat în care sunt tratați.

Tot ce se colportează în afară de aceasta relațiune oficială, are ca scop crearea unei anumite atmosfere ostile nouă în străinătate.

România Legionară şi d. general Antonescu, Conducătorul Statului, au adoptat o linie de justiție, de demnitate, de afirmată civilizație, dar şi de fermitate.

Trebue să subliniem totuşi semnificativa coincidență că posturile de radio Londra şi Budapesta se întâlnesc şi de data aceasta pe aceiaşi linie de învenirare a unor raporturi diplomatice, a căror tensiune a fost determinată de afirmațiunile tendențioase ale acestor posturi.

Răspândiți: „Buna Vestire"

Comercianți şi Industriaşi români

Nu există propăşire în adevărat duh românesc decât printr'o totală înoire a întreprinderii Dv.
Rupeți cu trecutul apăsător şi greu, trecut năpădit de *spiritul iudaic fără dragoste de oameni şi de meserie.*
Pentru totdeauna viața economică a țării noastre trebue să devină românească.
Duhul marilor rupturi se impune şi în comerț. Rupeți cu trecutul, care este al străinilor şi al înstrăinaților.
O Românie înoită cere un comerț înoit. Pregătiți biruința economică de mâine care va desăvârşi biruința legionară de azi.

COMERCIANȚI, INDUSTRIAŞI!

Pentru a servi permanent noile țeluri economice româneşti a luat ființă *«Agenția de reclame, presă şi publicitate VESTEA-BUNA»*.
Este o agenție LEGIONARA.
Ne punem în slujba comerțului şi industriei româneşti, cu tinerețe, spirit de jertfă şi patriotism.
Ca vestitoare a comerțului nou, «Vestea-Bună» se pune în serviciul tuturor comercianților şi industriaşilor români.
Incredințați toate reclamele şi toată publicitatea firmelor Dv., agenției «Vestea-Bună». Veți fi cunoscuți în păturile cele mai largi ale poporului român. Ziarul «Buna-Vestire», care a ajuns să fie printre cele mai răspândite ziare româneşti, face toată publicitatea *numai* prin agenția noastră.
Ne găsim în serviciul cauzei economiei româneşti. Ne găsim totodată pe linia necruțătoare de luptă pentru cucerirea *integrală a vieții economice* româneşti.

«VESTEA BUNA»
Agenție de reclamă, presă şi publicitate
Str. Sărindar Nr. 14. Tel. 5.87.63

ROMANI!
cumpărați din magazinele româneşti
CAMAŞI LEGIONARE
„NIKY"
DUMITRU BORCEA, VICTORIEI 114. TEL. 3.51.66.
MULȚUMITA CONCURSULUI DAT, VINDEM CU 100 LEI DE CAMAŞE MAI EFTIN CA TOATE MAGAZINELE SIMILARE.

CAMARAZI!
SCOALA SUPERIOARA DE CROITORIE
Str. Virgiliu 22, Telefon 3.26.01
de sub Direcțiunea d-lui Ştefanache V. Toma
Anunță deschiderea cursurilor de croitorie — civilă, militară şi de dame, pe ziua de 15 Octombrie 1940.
Cursurile vor fi diurne şi serale.
Predate după cele mai moderne metode în arta croitoriei, de către Maestrul Profesor Gh. Petringenaru, reîntors recent din străinătate.
Informațiuni şi prospecte gratuite.
Pentru Legionarii încadrați 30 la sută reducere.

BUŞTENI
Magazinul CONSTANTIN I. POPOVICI
Bine asortat cu încălțăminte de tot felul pentru doamne, domni şi copii, la prețuri foarte convenabile.
Bocanci, şoşoni, cismulițe de damă, galoşi, centuri legionare lei 225 buc.
Casa proprie BUŞTENI, B-dul Carol 78, tel. 55.

Cronica teatrală

Teatrul Alhambra: „Târgul sărutatului"

Operetă în 2 acte şi 15 tablouri - de N. Kirițescu şi N. Vlădoianu

Tot ceeace pare uşor ca formă de exprimare, în artă, întâmpină de multe ori grele dificultăți, atunci când e vorba de conturarea certă, pe scara valorii în sine.

In teatru, opereta ca şi revista constitue un astfel de gen facil, o recunoaştere neoficială a artei dramatice, a cărei valoare este departe de a fi trecută în rândul artelor adevărate.

Muza reviștei ca şi operei se pare că este văduvită de acea aureolă a recunoaşterii.

Şi totuş, în evoluția teatrului românesc, opereta a atins înălțimele acoute ale frumosului. A creat o epocă. Un curent de autentic teatru, în măsura în care prinții cântecului, ca Leonard au avut puterea de a fascina prin forța lor artistică.

Libretul d-lor N. Kirițescu şi N. Vlădoianu pe muzica d-lui M. Constantinescu a reînviat acest gen de teatru, deşi încă se resimte, pe alocuri, influența vădită a facturei revuistice.

Cu elemente vii, de talent, modelate după o frumoasă viziune artistică, în spiritul național, pe un ales portativ de compoziții româneşti, conducătorii teatrului de lângă Poştă au reuşit să realizeze în «Târgul Sărutatului» câteva tablouri de aleasă şi inspirată evocare a unor tradiții ce nu se pot şterge din zestrea atât de bogată a simțirii noastre.

Au ştiut autorii acestei operete să înfrunte banalul ce s'a etalat pălmuitor în mai toate revistele şi operetele din ultimii ani, şi să ne înfățişeze o realizare încadrată teatrului, îmbrăcată în splendoarea montării şi costumului național şi armonizată cu un evocator cor de cântec ales.

Dela doina glăsuită cu mult suflet de d. Alexandru Grozuță, înainte de se ridica cortina, şi până la duetul Olga Kirițescu şi Ion Dacian: «Drag îmi eşti Ardealule» opereta «Târgul Sărutatului» a rulat treisprezece tablouri de surprize: unele cu un pitoresc ce a stârnit furtunoase aplauze, altele mai puțin reuşite pe care autorii ar putea să le scoată, cu atât mai mult, cu cât spectacolul este, poate, prea încărcat.

Ceeace este îmbucurător însă, pentru acest gen uşor de exprimare scenică, putem sublinia faptul că şi în aceste spectacole, unde erau importate numai elemente străine de simțirea noastră, se poate exploata şi izvorul nesecat al autohtonului.

Realizarea d-lor N. Kirițescu şi N. Vlădoianu ar trebui împărtăşită de toți cei cari şi-au dedicat munca acestei forme de producție scenică.

Deaceea «Târgul Sărutatului» trebue văzut de toți cei cari vor să se delecteze, într'o seară de cântec, decor, costum şi simțire românească.

v. ol.

Reapare „Gazeta Sporturilor"

— Ajutându-i pe pribegi prin „AJUTORUL LEGIONAR", răscumpărăm o parte din vina noastră, a tuturor, pentru greşelile trecutului.

Instrucţiuni relative la distribuirea grâului de sământă

Institutul Naţional al Cooperaţiei, comunică şi pe această cale tuturor băncilor populare că în operaţiunea de distribuire a grâului de sământă pentru toamna anului 1940, ele au însărcinarea de a primi cantitatea de sământă destinată a fi distribuită agricultorilor şi a o preda agricultorilor.

Federalele de judeţ vor aviza telefonic băncile populare locul şi ziua de unde vor ridica cantitatea de grâu de sământă.

Banca populară va da o dovadă de primire a cantităţii dela depozitul federalei şi o poliţă.

Când va distribui grâul agricultorilor va lua de la aceştia o cerere de împrumut, o poliţă şi adeverinţă de primirea cantităţii de grâu ce i-a predat.

Nu se calculează nici o dobândă la împrumuturile pentru însămânţări. Cheltuelile efectiv făcute de băncile populare vor fi restituite.

GHEORGHE FUNDĂNESCU
DOROBANŢUL
STOFE FINE
STR. CAROL 66

Sobe
TERACOTA ŞI FAIANŢA
PETRE DOBRE
Str. Bibescu Vodă No. 16 (Mitropoliei) tel. 4.60.27
Şoseaua Viilor 103 tel. 4.52.55
Expoziţie de sobe cu preţuri modeste
Vând şi în rate.

D-NA DR.
Vera Cristea Busuiocescu
Şi-a reluat consultaţiunile strada General Manu No. 28, tel. 3.11.18.

Angajez imediat femee la toate, fără bărbat. Să posede acte. Să ştie să gătească. Leafă bună. A se adresa la ziar.

SE CAUTĂ locuinţă compusă din două camere şi bucătărie. Persoana care poate închiria sau ştie vreo adresă să anunţe în strada Silvestru No. 50, pe d. Ifrim.

Îndureratul frate, Sublt. Vişan Liviu, anunţă camarazilor şi prietenilor parastasul de 40 zile al aceluia care a fost

Studentul Octavian D. Vişan, legionar-instructor. Decedat din viaţă în ziua de 20 August 1940 în urma suferinţelor prigoanei din 1938.

Parastasul va avea loc în Comuna Putna, Jud. Rădăuţi, în ziua de 6 Octombrie a. c.

Fraţii, rudele şi camarazii anunţă parastasul de 40 zile al fostului camarad

Octavian Vişan

care va avea loc în ziua de 6 Octombrie 1940 orele 11, la biserica parohială din Putna Jud. Rădăuţi.

Camarazi cari l-au cunoscut sunt rugaţi a lua parte.

Familia şi camarazii din sec. C. F. R. anunţă parastasul de 6 luni al camaradului

Nicu Rădulescu

fost şef de Cuib. Parastasul se va oficia Sâmbătă 5 Octombrie a. c., ora 11, Biserica Sf. Constantin şi Elena str. Dornei (Griviţa).

Adevărata Germanie

Secretul victoriei germane

Continuare din pag. I-a

ALIAŢII

Reinarmarea morală şi materială a Germaniei a fost ajutată, în primul rând de Francezi şi Englezi. Culcaţi pe aşternutul iluziilor pacifiste, aceştia s'au aruncat cu ardoare în lupte politice interne. Au ridiculizat alarmele tehnicienilor militari. N'au văzut nicio primejdie în sfâşierea, paragraf cu paragraf, a tratatului dela Versailles.

După răsunătorul Valmy — care lăsase o atât de puternică impresie lui Goethe — n'a putut să se lămurească dacă lipsurile, din anumite socoteli băneşti pe cari trebuia să le dea impetuosul Danton, Adunării Naţionale, atingeau conştiinţa unor comandanţi inamici, cari s'au retras cam fără motive de pe drumul Parisului.

După cum nici astăzi nu se ştie cât a cheltuit «săraca» Germanie pentru a susţine băneşte, în diferite alegeri din democrata Franţă şi Anglie — cu ajutorul Internaţionalei III-a — anumite curente dispuse să rămână oarbe asupra pregătirilor de războiu ale Reich-ului.

Realitatea de astăzi e scrisă în litere adânc dăltuite în granitul istoriei. Asupra acestei realităţi vom încerca să ne oprim în paragrafele ce urmează.

Naţiunea şi armata

Înaintea armatei, victoria din Polonia, Norvegia, Olanda, Belgia şi Franţa, aparţine naţiunei germane.

Înaintea soldatului a învins cetăţeanul, integrat în disciplina Naţional-Socialistă.

Înaintea armamentului a decis înarmarea morală.

Frontul nu a fost o linie. A fost o suprafaţă. Suprafaţa vie a Reich-ului. Esenţa victoriei are adâncimi dincolo de bătaea tunului. Armata germană n'a fost decât expresiunea organizată a voinţei şi mijloacelor — spirituale şi materiale — de luptă, ale complexului naţional.

Germania nu a opus adversarilor o armată. A opus un Stat înarmat. Germania nu a opus inamicilor un armament. A opus o industrie.

Germania n'a forţat la capitulare armatele Poloniei, Norvegiei, Olandei, Belgiei şi Franţei. A obligat capitularea însăşi a naţiunilor respective.

FORŢA IDEEI

Pe frontul german, înainte de a se executa ordine s'au executat imperativele unei umanităţi noui. Imperativele unei revoluţii în marş. Dela răsunătoarele victorii militare ale revoluţiei franceze. Continentul nu a mai cunoscut zguduiri similare.

Faptul se datoreşte exploziei ideilor Naţional Socialismului. Ele n'au fost simple enunţări teoretice. Transformate în realităţi practice au organizat naţiunea. Au fuzionat cu aspiraţiile ei. Au dinamizat-o dându-i un crez. Un ideal nou, unitar.

Spiritul organizator, disciplinat şi de ordine al naţiunei a găsit, în el, fundamentul vieţii.

Meritul cel mai mare al Naţional Socialismului a fost însă altul. Acela că a dat Germaniei:

UN ŞEF

Organismul cel mai viguros lâncezeşte şi sucombă într'o atmosferă viciată. Flacăra cea mai arzătoare seade şi se stinge, sub glob fără oxigen. Ideile cele mai salutare rămân abstracţiuni lipsite de rădăcini, în faţa pasivităţii refractare şi a fatalismului obscur.

Era situaţia în Germania, înaintea apariţiei lui Hitler.

Prin natura lui Germanul nu cere vorbe. Ci ordine. Hitler a ştiut să le dea. Sub conducerea lui Germania, înainte de a fi un Stat, a devenit o idee. Înainte de a fi o patrie, a devenit o voinţă. Înainte de a fi o naţiune, a devenit o armată. Înainte de a fi un corp geografic, a devenit un spaţiu de năzuinţi.

Singur. Nestânjenit de reprezentanţii ai poporului. De presă. De organizaţiuni politice opoziţioniste. Stăpân absolut şi necontestat al celei mai închegate şi docile unităţi naţionale. A celui mai puternic instrument de forţă pe care l-au cunoscut vremurile.

Lui se datoreşte totul.

Revoluţia

Nu este locul să desvoltăm aici doctrina Naţional-Socialismului. Este cazul să afirmăm că masa germană a fost şi este depăşită. În puterea ei de înţelegere, prin realizările practice şi necontenit în creştere ale programului Naţional Socialist. După cum masa germană, angrenată în efortul uriaş al războiului total, e depăşită în energia ei titanică de voinţa de fier a Fuehrer-ului. E depăşită chiar în optimismul ei cel mai îndrăzneţ de înfăptuirile uluitoare, pe front şi interior, ale omului providenţial. Ale şefului care-şi ţine cuvântul. Şi transformă promisiunile în realităţi.

Revoluţia Naţional Socialistă a dat poporului o religie nouă: a forţei.

Un ideal de expansiune: hegemonia asupra lumii.

O ordine socială nivelând, în unitate socială, drepturile la pâine, cămin şi bucuria de a trăi, după nevoile personajului central al claselor muncitoare: lucrătorul din uzini.

O sănătate trupească: printr'un larg contact cu natura.

O sănătate morală: prin muncă.

O rasă pură: prin eliminarea categorică şi adânc urmărită a penetraţiunilor neariene.

Un sens nou al vieţii: fuzionarea omului cu motorul.

De sus până jos, fiecare German îşi are locul precis în colectivitate. Posibilitatea de a munci şi câştiga. Existenţa asigurată după reguli sever controlate. Drepturile garantate. Dar şi îndatoririle urmărite.

Statul e necontenit şi pretutindeni prezent pentru a îmbunătăţi existenţa. Nicio exploatare. Nicio speculă nu e posibilă.

Patrimoniul, deservind interesele comune, este necontenit lărgit şi îmbogăţit.

O desăvârşită organizare a tuturor ramurilor activităţii şi a instituţiunilor de legătură între cetăţean şi societate.

Muncind, Germanul simte crescând realizările.

Luptând, soldatul ştie ce apără.

O UMANITATE NOUĂ

«Un om, un cuvânt». Expresiunea desvăluie una din laturile cele mai desenate ale caracterului german. Ale moralităţii germane.

Naţional Socialismul s'a altoit pe o solidă temelie a sufletului rasei. El a ştiut să-i dea o direcţiune precisă de efort. Şi a ştiut să întrunească pe acelaşi axă, cadenţa colectivităţii.

Cot la cot, cu un ritm uniform şi o impulsiune continuă, rezultatele au fost acelea date totdeauna de masele conduse.

Nimic fără străduinţă. Numai munca dă drept la viaţă.

Nimic de isprăvenie. Superficialitatea este cartea de vizită a decăderii.

Nimic neserios. Respectul nu se obţine decât prin proprie respectare.

Nimic fără merit. Ierarhia este o stratificare de valori recunoscute.

Generaţia crescută la această şcoală ar putea fi numită a atmosferii pure. A curajului fizic şi moral. A muşchilor de piatră. A caracterului de oţel.

Copilul a crescut în soare, vânt şi ploae. Între trupul lui şi natură, ştofa n'a împiedicat aspiraţia porilor. A crescut alergând. A învins distanţele pe roţile bicicletei. N'a întârziat să cunoască motorul pe motocicletă şi automobil. A cunoscut înălţimile pe aripile planoarelor. Şi, în timp ce Apusul zâmbea în faţa acestor «jocuri», copilul de ieri a devenit pilotul faimoaselor Stuka, tanchistul coloanelor mecanizate, paraşutistul ce şi-a dus faima din Olanda până'n Norvegia.

Copilul n'a cunoscut o şcoală a sportului, îmbâcsită de didacticism teoretic. A cunoscut o şcoală a caracterului şi muşchilor, desfăşurată în dragoste de patrie, în educaţie politică de viitor cetăţean al Statului menit să fie centrul lumii.

Sufletul nu şi l-a format aplecat continuu pe paginile cărţilor. Ci în mijlocul naturii. Luptând cu ea. Aici s'au făcut primele selecţiuni. Nu nota în cifre. Ci victoria a decis izbânda. Nu răspunsul teoretic, de memorie, de abstracţie a propriei cercetări. Ci rezultatul moral şi material al realizării vizibile şi practice a încununat perseverenţa.

Diplomele şi titlurile, smulse din pupitru, n'au mai fost socotite arme ale vieţii. Viaţa a rămas prima armă. Viaţa în forţă fizică. În curaj moral. În capacitate constructivă.

Copilul ce şi-a ars pielea trupului în soare, fără să se ruşineze de lume, fără să se teamă de intemperii şi răni, nu se teme astăzi de moarte. Şi învinge popoarele. Popoarele produse de spiritul altor formule. Popoarele paralizate de simplitatea şi vigurozitatea nouei realităţi.

De mic lupta n'a fost dusă solitar. Ci în grup. În colectivitate. Victoria n'a aparţinut insului. Ci ansamblului.

ARMATA

Acesta este câmpul în care creşte şi a crescut armata. Soldatul e soldat înainte de a îmbrăca uniforma. Munca în luptă, disciplina în colectivitate, sensul ierarhiei şi setea de izbândă sunt în el de când păşeşte pragul cazărmii.

Patria a cunoscut-o, nu din cărţi. Camarazii i-a cunoscut, nu pe fereastră. Lupta a învăţat-o, nu privind pe nevoiaşi.

Cazarma se mărgineşte să-l instruiască în folosirea armamentului ce-i revine. Poate că, teoretic, e întrecut de produsul altor şcoli străine. La practică este însă primul. Căci, pe front, nu se învinge cu articole de regulamente. Şi nici cu textele brevetelor.

Secretul victoriei?

Armata Reich-ului a învins până astăzi, pentru că are ce apăra. Şi pentrucă ştie ce trebue să câştige.

Soldatul german a învins, pentru că în pieptul lui bate inima naţiunei. Şi naţiunea a vrut o armată ca să învingă.

Octav Vorobchievici

Legea ordinei şi legea omeniei la temelia noului Stat

Apelul d-lui general I. Antonescu

COMUNICAT

Unele elemente îmbrăcate clandestin în cămaşă verde şi altele cu false tocuri de ziarişti la ureche, merg din casă în casă şi din întreprindere în întreprindere, în Capitală şi în Ţară, pentru a ameninţa, a teroriza şi a stoarce bani.

Mulţi din aceşti «oameni noui», cari în multe cazuri sunt chiar tot acela, cari au profitat în trecutele regimuri, folosind aceleaşi mijloace, sunt în cercetarea parchetului.

Preşedinţia Consiliului de Miniştri roagă pe toţi cari au fost sau vor fi atacaţi de aceşti piraţi, să nu se lase intimidaţi şi să anunţe imediat siguranţa Statului, sau organele poliţieneşti legale.

Nu poate fi adevărat legionar acela, care calcă ordinul meu şi care iese din legea Statului, din legea ordinei şi din legea omeniei.

Cercetarea de orice natură, într'un stat de ordine, cum este acela naţional-legionar pe care îl voim, nu o poate face decât organele create de lege şi pedeapsa, pentru orice faptă, nu o poate aplica decât justiţia. Altfel deschidem poarta anarhiei şi pe ea va intra furtună, care va spulbera totul şi fără alegere.

Nu poate fi cu adevărat ziarist acela care încearcă să profite, în interes personal, prin şantaj şi prin ameninţări, de o situaţie care este evident încă turbure, pe urma răsturnărilor totale care s'au produs în ultima vreme şi a măsurilor de repunerea naţiei noastre în drepturile ei naturale, pe care nu trebuia să le piardă niciodată.

Să nu se pripească nimeni şi să fie toţi siguri că Generalul Antonescu va înfăptui această mare şi dreaptă operă românească.

O va face însă numai pe căile legale, cu mijloace legale, cu dreptate şi severitate şi cu cuviinţa şi omenia cuvenită.

Oricui ar aparţine omul ca credinţă, el este tot om şi legionarul adevărat nu trebue să uite aceasta.

Cine nu ascultă de această poruncă trebue să ştie că compromite noul regim.

În consecinţă va fi socotit ca duşman al regimului şi tratat ca atare oricine se abate dela această cale.

Regimul trebue să triumfe, dar numai pe căi legale.

Altfel este pieirea tuturor.

G-ral Ion Antonescu

Încetarea gratuităţilor pe C.F.R. pentru refugiaţi

Direcţiunea generală a căilor ferate a luat dispoziţiunea ca pe ziua de 4 Octombrie 1940 ora 24, să înceteze toate gratuităţile de transport pentru călători, bagaje şi efecte de strămutare şi orice bunuri acordate refugiaţilor din Bucovina, Basarabia, Dobrogea şi Ardeal, cât şi celor care pleacă din ţară în regiunile cedate.

TRIBUNALUL ILFOV SECŢIA NOTARIAT

No. 23045, 2 Oct. 1940

CONVOCARE

În conformitate cu dispoziţiunile art. 27 din legea lichidărilor agricole şi urbane din 7 Aprilie 1934, creditorii d-lui Alexandru Teodorescu, din Bucureşti strada Nerva Traian No. 23, sunt convocaţi în ziua de 18 Octombrie 1940, ora 11, în camera de consiliu a Tribunalului Ilfov Secţia Notariat spre a-şi da avizul asupra cererei prin care sus numitul cere radierea menţiunilor cu No. 4039 şi 4018/1934, luate conform art. 26 din sus zisa lege, asupra imobilului situat în Bucureşti Parcul Principele Carol str. Aviator Jean Texier colţ cu strada Aviator Şerban Petrescu.

Preşedinte, Indescifrabil

Grefier, C. Ionescul

Dos. No. 17571/934

SPORT

CARNET

NEAGU BOERESCU este încă director general al Uniunii Federaţiilor Sportive. În acelaş timp mai este şi funcţionar la Ministerul Cultelor şi un fel de redactor sportiv la un ziar din Bucureşti.

La minister nu se duce, la ziar nu scrie decât din când în când, iar la U. F. S. R. încurcă lucrurile.

În schimb primeşte salarii care se urcă până la un total de 45.000 lei pe lună.

Sfătuim pe Neagu Boerescu să nu-şi mai încaseze salariile, fiindcă în curând va trebui să dea banii înapoi.

Acum doi ani, când a fost numit în funcţia dela U. F. S. R., am scris pentru «BUNA VESTIRE» două articole în care protestam contra acestui fapt dăunător sportului.

Articolele însă au fost cenzurate total, datorită legăturilor francmasonice ale Neagului.

Acum însă i-a sosit sorocul. Să plece cât mai neîntârziat.

IN URMA demisiei lui Caracostea, a fost numit preşedinte al federaţiei de rugby, individul Mihail Savu.

Pe cei cari cunosc sforăriile obişnuite în sportul românesc, faptul nu-l surprinde.

Iar pentru bunii români, manevra nu prinde.

Oare nu erai D-ta, Mihail Savu acuzatorul Legiunii Sportive şi cereai desfiinţarea ei? Nu înfruntai D-ta pe camarazii Horodniceanu Ianculescu şi Voicu Popescu, spunând că nu admiţi existenţa unei asociaţii legionare?

Sau îţi închipui că oamenii uită atât de repede?

Noi îţi aşteptăm demisia şi din noua şi din vechea demnitate sportivă.

*

CA SECRETAR al comisiei campionatului naţional din F. R. F. A. funcţionează jidanul TISHLER.

Cerem alungarea lui neîntârziată.

*

FEDERAŢIA DE FOOTBALL a sancţionat clubul timişorean «Ripensia», cu o mustrare scrisă pentru faptul de a fi îmbrăcat în ultima etapă de campionat cămaşa verde.

Fedeapsa e blândă şi — spune comunicatul — n'a fost mai severă deoarece gestul Ripensiei trebue explicat prin motive de natură patriotică.

În acest sens noi precizăm: cămăşile verzi ale Ripensiei au fost confecţionate la iuţeală Sâmbătă seara în atelierul jidanului Zauber. Mărturiile le poate aduce şi d. Bucur Bârsu.

Lucrurile stând astfel, întrebăm federaţia de football dacă nu mai are un cuvânt de spus cu privire la sentimentele patriotice care au explicat gestul Ripensiei.

NOI IL AŞTEPTAM!

*

CLUBUL BONAPARTE ne anunţă printr'o adresă că d. Theo Augustide n'a gestionat niciodată bani în cadrul grupării. Luăm act.

Precum şi de formula de salut cu care se încheie adresa bonapartiştilor: Sănătate. Nu vrem să părem surprinşi. Gruparea Bonaparte are sediul în planeta Marte...

*

LA CAMPIONATELE de atletism ale juniorilor desfăşurat pe ANEF acum şase zile în mijlocul stadionului fluturau culorile naţionale sfâşiate de crucea masonică a cavalerilor de Malta, fosta insignă a Străjii Ţării.

Am vrea să ştim un lucru: domnii federali dela F. R. A. au păcătuit printr'o condamnabilă neglijenţă şi uitare sau au comis un act de sfidare?

Vrem să cunoaştem şi părerea dumnealor fiindcă îi cunoaştem prea bine.

Şi pe plan politic şi pe plan sportiv. Dar à propos: dela federaţia de atletism nu se simte nimeni cu conştiinţa încărcată şi să-şi dea demisia?

*

SUNTEM IN MĂSURĂ a anunţa că sportul românesc va avea peste puţine zile un conducător. Desigur într'o radicală transformare a Uniunii federaţiilor de sport într'un departament de educaţie fizică a fiilor Neamului.

Noul conducător va avea puteri depline în schimbarea la faţă a sportului nostru. Pentru el nu vor exista persoane «tabu». În consecinţă repetăm apelul nostru pe care-l lansăm de câteva zile federalilor noştri: demisionaţi. Demisionaţi! Demisionaţi!

*

D. TH. ANDRONIU este rugat a se prezenta între orele 15.30—21 la redacţia noastră din Anghel Saligny Nr. 2.

Au început să se simtă

Vechii conducători ai federaţiilor sportive au început să-şi dea demisia, conştienţi fiind că prezenţa lor în asemenea demnităţi — acuma— este mai mult decât sfidare.

Care este vina acestor oameni?

Dece noi le cerem demisia iar ei şi-o dau?

Nu facem noi oare un act de nerecunoştinţă faţă de cei cari s'au străduit până acum «pentru binele sportului românesc»?

Să ne'nţelegem.

Le cerem demisia fiindcă oamenii aceştia n'au nimic comun cu sportul, în afară de unele avantagii de natură mai mult sau mai puţin decorativă. Şi-au umplut pieptul cu decoraţii, s'au citat reciproc pe ordin de zi, dar n'au ajutat sportul cu nimic.

S'au împăunat cu rezultatele obţinute de grupări şi le-au trecut asupră-le. Altceva? Nimic.

Oameni cu suflet mort, nu puteau aduce viaţă acolo unde intrau; aduceau pustiu, uscăciune şi bursă de interese personale.

Putem avea recunoştiinţă pentru asemenea oameni?

Hotărât, nu!

Şi nici n'am vrea să fim răi cu aceşti strigoi.

Pentru simplul motiv că nu merită să ne ocupăm prea mult de ei.

În marşul biruitor al Legiunii, ei rămân simple epave aruncate peste bord.

Iar dacă unii au de lichidat diverse socoteli, o vor face la timpul şi la locul potrivit.

Aici nu facem altceva decât să înregistrăm.

Preşedinţii de federaţii au început să se simtă. Unii. Îi aşteptăm şi pe ceilalţi.

Corespondenţii „Gazetei Sporturilor"

Au fost confirmaţi corespondenţi ai GAZETEI SPORTURILOR următorii domni, cari sunt rugaţi să ne trimită fotografii pentru legitimaţii, iar Duminecă seara să ne telefoneze începând de la ora 7, rezultatele sportive:

Rădăşan Nicolae — Timişoara
Necrelescu Nicolae — Sibiu
Fesci Petre — Brăila
Lt. Iosif Bărsănescu — Constanţa
Pulgăr Florian — T.-Severin
Mircea Dobrescu — Moreni, Băicoi, Floreşti
Slt. Didicescu V. V. — Slatina
Pericle Popovici — Galaţi
N. Constantinescu — Câmpina
Preda Oprică — Giurgiu
N. N. Teodoru — Ploeşti
Gicu Emanoil — Cugir-Hunedoara
Lăzărescu Nic. — Lupeni, Pietroşani, Vulcan.

Venus s'a antrenat cu Carmen şi a terminat la egalitate

Venus a făcut ieri ultimele pregătiri în vederea matchului de mâine cu Rapid.

Partener de antrenament a fost excelenta grupare districtuală Carmen, cu care Venus a făcut un uşor match la două porţi, dar care nu a durat decât 45 minute.

«Negrii» au insistat în special asupra mişcării jucătorilor pe teren şi au verificat pe unii.

Astfel postul de centru half a fost ocupat de Perera şi Mircea Popescu, iar Cearughia a jucat jumătate din timp half dreapta.

Rezultatul după 45 minute de joc a fost 1-1 realizat de Gosner (Carmen) şi Petea (Venus).

ŞI RAPID

În Giuleşti s'au făcut deasemenea pregătiri amănunţite.

Toţi jucătorii «feroviari» au fost prezenţi şi au făcut un match uşor la două porţi.

Vor juca Bodola şi Spielman în echipa Ungariei?

Matchul de foot-ball dintre Germania şi Ungaria este aşteptat cu un explicabil interes la Budapesta (40 mii de bilete puse în vânzare s'au vândut în 24 de ore).

Eri după amiază lotul ungar a făcut ultimul antrenament, dar echipa care va juca Duminică nu a fost anunţată de d. Ginczery, selecţionerul unic.

Motivul? Nu se cunoaşte.

În cercurile bine informate se spune că, contra Germaniei va fi utilizată aceiaş echipă care a întâlnit Jugoslavia.

Cum rămâne însă cu Bodola şi Spielman care au făcut şi ei antrenament şi au fost cei mai buni oameni ai lotului?

Nepublicarea echipei ne îndreptăţeşte să credem că selecţionerul unic maghiar are intenţia să introducă şi pe foştii jucători «români».

Cum rămâne însă cu regulamentele F. I. F. A.?

Ele nu permit jucătorilor Bodola şi Spielman să joace în naţionala Ungariei decât după o carantină de trei ani.

Este deci în perspectivă un litigiu între F. R. F. A. şi forul maghiar, căci în cazul utilizării celor doi «cocori» de M. L. Sz., federaţia noastră va protesta la F. I. F. A.

Astăzi se va hotărî dacă Universitatea va juca în „A" sau în „B"

Memoriul pe care Universitatea l-a înaintat federaţiei şi prin care anunţă că poate juca în campionat la 13 Octombrie va fi luat în discuţie astăseară de comitetul federal.

Şansele clujenilor sunt însă minime în ce priveşte admiterea lor în momentul de faţă în divizia A, căci ar aduce schimbări ce cu greu s'ar putea face.

Să aşteptăm însă hotărîrea comitetului federal.

Deocamdată înregistrăm cu multă bucurie o primă decizie prin care nici un jucător dela Universitatea nu poate fi legitimat la altă grupare.

Contractele boxeurilor români care luptă duminecă la Belgrad au fost primite

Duminică 5 Octombrie se desfăşoară la Belgrad o reuniune internaţională la care participă şi trei boxeuri români.

Ei sunt: Lucian Popescu (campion european), Mielu Doculescu şi Ilie Petrescu (foşti campioni ai României).

Organizatorii au trimis contractele tuturor împreună cu bursele respective care au fost depuse la federaţia de specialitate.

Gh. Biro în echipa Ungariei de atletism

Duminică echipa de atletism a Ungariei întâlneşte la Budapesta echipa Germaniei.

După matchul cu Finlanda, întâlnirea de Duminică înseamnă un nou şi greu examen pentru atletismul maghiar.

Dar ceeace ne interesează oarecum pe noi este debutul lui Gh. Biro, fost campion şi recordman al României la aruncarea ciocanului, în echipa Ungariei.

Gh. Kiss nu va alerga însă.

El nu este trecut nici măcar ca rezervă.

La 27 Octombrie se va disputa finala Cupei României

F. R. F. A. rezervase data de 27 Octombrie pentru un match cu Bulgaria.

Cum însă la această dată echipa naţională a vecinilor noştri joacă la Presburg cu Slovacia, F. R. F. A. a fost silită să renunţe la acest proect. (De altfel nici nu se ajunsese la o înţelegere).

Renunţarea la matchul cu Bulgaria lasă însă data de 27 liberă.

Federaţia noastră a decis să fie jucată finala cupei României care a ajuns anul acesta la a treia ediţie.

Interesant este că finala va fi programată indiferent de voinţa protagoniştilor: Venus şi Rapid.

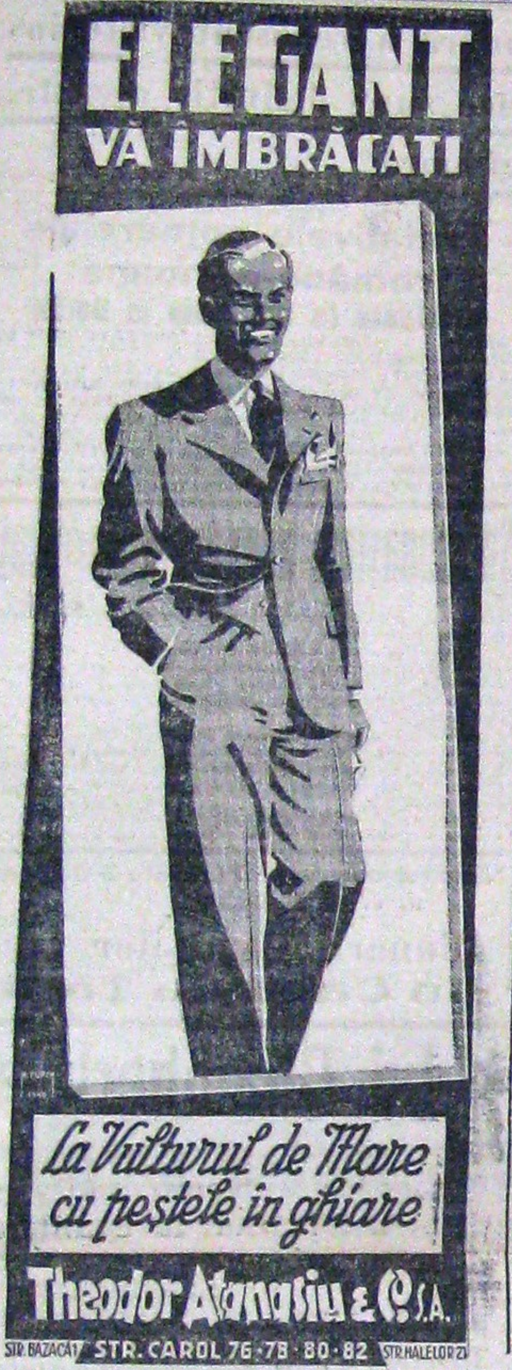

Colaborarea româno-germană

Un titlu de glorie pentru tânăra Mişcare Legionară

Cuvântarea d-lui prof. Ernest Gamillscheg la inaugurarea orei Germaniei la Radio

Unul din cei mai distinşi oameni de carte ai Germaniei, Profesorul Gamilscheg, care din dragoste pentru ţara noastră, a făcut sacrificiul să accepte rolul de conducător al Institutului German în România, a ţinut la Radio cuvântarea de mai jos, asupra valorii şi importanţei cărei ţinem să atragem în mod cu totul special atenţia cetitorilor noştri.

«Pentru mine, ca director al Institutului german pentru ştiinţă, consider că este o deosebită atenţie ca în această primă oră germană la Radio să iau cuvântul în frumoasa dv. ţară, în cadrul acestei ore germane, care reprezintă o răscruce în istoria legăturilor spirituale germano-română.

Relaţiile între ţările noastre au suferit mult, pentrucă aproape ne-am cunoscut deloc sau prea puţin, pentrucă cunoaşterea dv. asupra nevoilor noastre vitale, asupra ţelurilor şi în privinţa năzuinţelor, a pătruns prea des prin prisma unor ochelari înadins întunecaţi, pentrucă propaganda străină, necunoaşterea limbii, poate şi oarecare rezervă, adusă la trecerea secolelor, a creiat la noi o imagine turbure a noastră, esenţial fiind trecută cu vederea.

Intotdeauna au fost printre dv persoane, care au cunoscut şi au iubit ţara noastră, câţiva găsind chiar, la noi, o nouă patrie şi în sfârşit uneori cunoscând-o mai bine decât mulţi dintre noi.

Mai ales ştiinţa germană, filosofia germană din epoca clasicilor şi literatura germană, au jucat un rol important ca intermediari.

Să consolidăm încrederea de amândouă părţile

Dar întotdeauna au fost numai câţiva inşi care s'au cunoscut, popoarele între ele au fost străine — mai ales îndeosebi pentrucă mersul istoriei a despărţit popoarele noastre în momentele decisive ale vieţii. Acest fapt, această necunoaştere reciprocă a fost un neajuns şi în trecut, când numai puţini bărbaţi, adeseori supuşi influenţelor străine, au creat istoria.

Astăzi acelaş fapt ar fi şi mai funest, deoarece poporul însuşi îndreaptă prin conducătorii, susţinuţi de încrederea sa, roata istoriei. La ce foloseşte cel mai frumos acord impus de raţionament, de inteligenţă, dacă încrederea în împlinirea sa lipseşte. Să consolidăm această încredere de amândouă părţile — şi asta se poate întâmpla numai dacă popoarele în întregimea lor se apropie — aceasta este sâmburele schimbului cultural germano-român de astăzi, al unui schimb, unde ora germană la radio în România — şi cum sperăm în curând şi o oră românească în Germania, — este chemată să joace un mare rol.

HARNICIA ROMANEASCA ŞI «PEDANTERIA» GERMANA

Cine a văzut vreodată cum în timpul culesului, satul întreg lucrează fără întrerupere dela primul cântat al cocoşului până la miezul nopţii nu va mai numi leneş sau acuza de lenevie pe ţăranul român, văzând în câmpul lui mult mai multe buruieni, decât în câmpurile ţăranilor noştri. Pământul roditor din şesul Dunării rodeşte nu numai grâne mai bune şi mai uşoare decât pământul nostru german nisipos, dar ridică sus şi buruenile cu o repeziciune care aproape nu se poate opri.

Cine vorbeşte de pedanteria germanului, ar trebui să nu uite, dacă ştie, câtă pedanterie a fost necesară în cursul secolelor şi este necesară şi astăzi ca o populaţie trăind pe un spaţiu vital restrâns — o populaţie care vrea să se înalţe şi care mereu întâlneşte obstacole duşmănoase — să fie condusă spre un ţel de viaţă mai înalt.

Fără pedanterie sau — să spunem cu un termen mai conciliant — fără exactitate minuţioasă, ţelurile cele mai înalte ale ştiinţei, descoperirile cele mai roditoare pentru univers ale medicinei, n'ar fi fost atinse niciodată.

Intotdeauna ştiinţa, cu toate că trebue să pornească dela propriul pământ naţional, n'a fost legată de hotarele politice ale ţărilor. Reviste ştiinţifice publicau nu numai comunicări despre cercetări (ştiinţifice) străine, ci deschideau întotdeauna paginile lor cercetătorilor tuturor ţărilor, care aveau acelaş scop: cercetarea adevărului.

Pentrucă dacă nimic nu desparte aşa de mult pe oameni decât credinţa că eşti singur posesorul privilegiat al adevărului, nimic nu leagă aşa de tare ca simţământul de a avea ajutoare în căutarea acestui adevăr.

Mulţi dintre conducători spirituali, mai ales acei care şi-au complectat cunoştinţele lor la Universităţile germane, sunt colaboratorii revistelor noastre ştiinţifice. Ei aduc la noi ştiri despre străduinţele ştiinţifice existente în ţara lor, care tocmai pentrucă secole dearândul a fost împiedicată în evoluţia sa, a îngrămădit pentru viitor un tezaur nesfârşit de masse spirituale.

Se întâmplă uneori că şi cercetătorii noştri recurg la ospitalitatea revistelor Dv. Acest fapt se înţelege, deoarece ştiinţa tinde spre universal, nu se mulţumeşte să fie cunoscută numai între graniţele unei singure ţări. Dar şi în această privinţă constatăm începutul unei îmbunătăţiri. Mulţi dintre noi consideră drept o onoare să găsească un loc în publicaţiile Academiei Române, fără să mai pomenesc de revistele care se ocupă de filologie sau istorie română, unde fiecare dintre noi, care crede că poate să spună ceva în legătură cu ceva, caută şi găseşte în mod plăcut ospitalitate pentru munca sa.

ROLUL INSTITUTELOR DE CULTURA

Să adunăm aceste forţe împrăştiate prin amândouă ţările, să lărgim domeniile adecuate pentru colaborarea spirituală, să pornim de la cunoscut la necunoscut, aceasta este calea, care ne este indicată în primul rând. Acest fapt a fost recunoscut şi de cea mai înaltă cârmuire a Statului, înfiinţând în străinătate institute de cultură, al căror rost suprem este creiarea unei comunităţi de muncă, dela popor la popor. Aceste Institute trebue să devină centre de înţelegere dela care lumina va iradia în marele public.

UN TITLU DE GLORIE PENTRU TANARA MIŞCARE LEGIONARA

Este un titlu de glorie pentru tânăra mişcare legionară, că a recunoscut cu bucurie prin persoana conducătorului Propagandei naţionale, importanţa pentru popor a unui asemenea Institut, şi că a înscris în programul său ca un punct important străduinţa spre o cunoaştere reciprocă. Aci se află germenul unei activităţi roditoare, plină de promisiuni. Dar nu noi cei bătrâni, nu generaţia care a luptat în războiul mondial va conduce la victorie opera de apropiere, ci tineretul care astăzi îşi varsă sângele în tranşee, pentru o Europă mai fericită, sau aceia care ca legionari şi-au sacrificat pentru un viitor mai bun al ţării lor, avutul, familia şi viaţa lor. Noi suntem precursorii, ei să se folosească de fructul muncii noastre, noi le-am pregătit fără ca vina să fie numai a noastră, o tinereţe sbuciumată. Ei să fie eliberaţi de griji, cel puţin către sfârşitul vieţii.

Uşile institutelor noastre de cultură vor fi întotdeauna deschise pentru tineret. Vrem să le arătăm ceeace generaţiile trecute au obţinut cu munca şi prin sacrificiile lor. Vrem să le netezim drumul, care duce la o cunoaştere mai bună.

Fiecare dintre noi şi dintre dv. care pătrunde pe acest drum dela propriul popor la celălalt popor (străin) va deveni un apostol al înţelegerii, un profet al unui viitor mai bun. Dacă în această privinţă, ne împlinim datoria, numai atuncea lucrăm în sensul marelui «Führer» al nostru, numai atuncea şi dv. îndepliniţi testamentul marelui bărbat român, care şi-a pecetluit cu sângele, dragostea sa pentru poporul strămoşilor săi, Corneliu Codreanu.

„Cartea Românească"
Sucursala „LIBRARIA SFETEA"
DIN CALEA MOŞILOR, 62—94
este asortată cu toate Cărţile şi Rechizitele Şcolare ca şi centrala din Bulevardul Regele Carol I No. 3

GHEORGHE GHILŢU TELEFON 4-26-91
— — SPECIALITĂŢI IN RECHIZITE DE BIROU — —
STR. PETRE PONI, 2 BUCUREŞTI, 2
FILMA" HARTII-CARBON, INDIGO, PANGLICI, MATRIŢE.
„REGIS" MATERIALE MODERNE PENTRU ARHIVE ŞI CARTOTECI

Centuri Legionare
găsiţi la magazinul românesc creştin
I. TANASESCU
CALEA VICTORIEI No. 93 Tel. 3.85.91

AUTOMOBILIŞTI
ACCESORII pentru AUTOMOBILE
cumpăraţi eftin la:
Gh. N. Stănciulescu
Bd. TACHE IONESCU No. 3 (Lido) Tel. 3.45.71

Ghidul Comerţului Românesc

O soartă mai bună se deschide Comerţului Românesc

Români! Comercianţi, industriaşi şi consumatori, puneţi umăr la umăr, pentru a înfăptui un comerţ curat românesc.

„Buna Vestire" a deschis lupta, inrolaţi-vă în rândurile ei.

Accesorii pentru automobile
Gh. N. Stănciulescu, Bd. Tache Ionescu 3 (Lido) telefon 3.45.71.

Albituri
Popp & Bunescu, Bărăţiei 2 şi Griviţei 117.

Auto Transporturi
«Ceta» N. St. Gheorghiu, Strada Sft. Ion Nou No. 1.

Articole pentru Copii
Popp & Bunescu, Bărăţiei 2 şi Griviţei 117.

Articole fotografice
Th. Gr. Toma, Bd. Elisabeta 51, telef. 3.55.88.
Bilinski Martin, articole şi laborator pt. fotogr. amatori, Cal. Victoriei 38, Tel. 4.54.13.

Articole de sport
I. Burlănescu, Galeriile Blandaziei, 7.
V. Stănescu, B-dul Brătianu tel. 4.52.96.
«Vivi» Petrescu, Brezoianu 7, telefon 3.75.33.

Articole de voiaj şi genţi de damă
Constantin Trifan, Sf. Nicolae Şelari 4.
«Valiza», A. Şerbănescu, Colţei 17, Şelari 12; telef. 5.43.84.
Tănăsescu, Victoriei 93, telefon 3.85.91.

Agenţie — vânzări de imobile urbane şi rurale
Alex. Stănculescu, Izvor 2.

Articole de menaj
Nicolae Comănescu, Piaţa Sf. Anton No. 22 (Hala de flori).

Blănării
Andrei Fareaş, Bd. Carol I, 16.
Ioan Petrescu, Str. Louis Barthou No. 14 (fostă Biserica Enei).

Costică Mihăilescu, Colţei No. 44 bis.

Birouri de copiat acte
Alexandru Stănciulescu, Izvor 2.

Bonbonerie
Bonboneria «Domniţa Ileana», B-dul Elisabeta 30.

Ceaprazarii militare
Vasile Gugu, Mihai Vodă 2.

Coloniale
Boghici & Duca, Griviţei 302, telefon 3.85.52.
Marin Botea-Mellpo strada Mareşal Prezan 20 (Colentina).

Croitorii bărbăteşti
Gheorghe Mihăilescu, Doamnei 15.
Titi Georgescu, Lipscani 57.

Ceasornice — bijuterii reparaţiuni
Ştefan Dragomirescu, Brezoianu 13, tel. 4.99.75.

Confecţiuni
Cooperativa Pale din Textile şi Imbrăcăminte, Blănari 16.

Covoare, preşuri
Popp & Bunescu, Bărăţiei 2 şi Griviţei 117.

Croitorii militare şi civile
Dumitru Ionescu, Lipscani 6.

Dogari
St. Petrescu, Piaţa Dr. Botescu 14, telefon 4.13.14.

Droguerii
Dionisie Ţeţu, Doamnei 12 bis.
Jean Arsenescu, Victoriei 122, telefon 3.58.52.
D-tru Garibaldi, Lipscani 24, Telef. 4.11.28.
Grigore Balotă, Bd. Elisabeta 38, telefon 5.62.36.

Electro Tehnice
Ing. Gh. Creţu, Regală No. 18, telefon 3.25.04.

Fierărie
Sterian G. Ardeleanu, Şos. Mihai Bravu 55, tel. 1.07.48.
A. Aritonovici, Calea Victoriei 122.
Nicolae Gh. Comănescu, Piaţa Sf. Anton No. 22 (Hala de Flori).

Florării
Florăria «Palmier», Marin D. Mihail, Piaţa Cogălniceanu No. 8 A.

Galanterie
Popp & Bunescu, Bărăţiei 2 şi Griviţei 117.

Incălţăminte: comandă şi gata
Arghir Constantinescu, Lipscani 44, telefon 4.61.88.
N. & G. Dobrescu «Florida», Ştefan cel Mare 250.
Constantin Carabela, Bd. Elisabeta 10.
Vasile Carabela, Academiei 1.
«La Sandu», Calea Victoriei 41.
Jean N. Dumitrescu, «Turnul de aur», Lipscani 54-56 telefon 3.35.36.
Niculae şi Dumitru Savu, Vicotriei 23, tel. 5.47.57.
M. V. Turcu, Calea Victoriei 28, telef. 4.67.81.
Studio Anton, B-dul Elisabeta No. 56.

Librării
Cartea Românească, Carol 5, Moşilor No. 62.
«Librăria Academică», S. A. R., Calea Victoriei, în faţa Teatrului Naţional.
Ioan Boangher, strada Carol Davila No. 115.
Pavel Suru, Victoriei 73, telef. 3.45.56.

Lămpi de iluminat cu petrol
«Primaxim», Smârdan 41, telefon 3.63.34.

Linoleum
Popp & Bunescu, Bărăţiei 2 şi Griviţei 117.

Lingerie
Niky-Dumitru Borcea, Calea Victoriei 114, Telefon 3.51.66.

Marochinărie
Aurel Şuleu, Strada N. Bălcescu 6 telefon 4.54.44.

Mezeluri şi brânzeturi
Mitică Dogaru, Calea [illegible] 354.

Mătăsuri
Popp & Bunescu, Bărăţiei 2 şi Griviţei 117.

Mercerie
Popp & Bunescu, Bărăţiei 2 şi Griviţei 117.

Maşini de cusut (ace, accesorii)
Gh. Alimănescu, Bărăţiei 12.

Mode: pălării de dame
Lucreţia Tomescu, pălării de damă.
Mode Carmen—Angela, Petre Poleno, Sft. Nicolae Şelari 9.
Gheorghe Trifănescu, Lipscani 65.

Obiecte Bisericeşti
Pavel Suru, Victoriei 73, tel. 3.43.56.

Pălării bărbăteşti
Ştefan Basturescu, Brezoianu 24.

Perdele
Popp & Bunescu, Bărăţiei 2 şi Griviţei 117.

Pielărie şi furnituri pentru cismărie
Gh. Alimănescu, Bărăţiei 12.

Placaje — Furniere
Alex. Popescu, Griviţei 299.

Restaurant grădini
Grigore Balotă, B-dul Elisabeta 58, telefon 5.62.36.
Vasile Ioniţă, Calea Griviţei No. 358.

Stofe
Popp & Bunescu, Bărăţiei 2 şi Griviţei 117.

Sticlărie, Porţelanuri
Nicolae Gh. Comănescu, Piaţa Sf. Anton 22 (Hala de flori).

Sobe de bucătărie
Nicolae Gh. Comănescu, Piaţa Sf. Anton 22 (Hala de flori).

Tipografie
Cartea Românească, Carol 5, Moşilor 62, sect. III Albastru.
«Muscelul» Petrişor Mănţoiu, Bd. Basarab 23, (Piaţa Victoriei) telefon 5.44.25. Execută orice lucrări de specialitate.

Vopselării
Gheorghe N. Coman, Calea Rahovei No. 5 telefon 4.22.95.

Mandatul de arestare al lui Eugen Titeanu a fost confirmat

In urma rechizitoriului dat eri de Parchet împotriva lui Eugen Titeanu, fost subsecretar de Stat al Propagandei, căruia i se pun în sarcină fapte de delapidare şi infracţiune la legea pentru apărarea patrimoniului public, d. Jude Prezident A. Ionescu, titularul cabinetului 4 Instrucţie a emis ieri mandat de arestare, mandat care a venit spre confirmare înaintea Tribunalului Ilfov secţia 4 c. c.

După rechizitoriul d-lui procuror Radovici şi după pledoaria de autoapărare a inculpatului Tribunalul a intrat în deliberare.

După o jumătate de oră Tribunalul a pronunţat confirmarea mandatului de arestare.

Inchisoarea nu poate fi un focar de distrugere

I.

D. General Antonescu a inspectat în cursul săptămânii Penitenciarul Văcăreşti, Inchisoarea Jilava, Parchetul Militar şi Prefectura Capitalei.

A constatat:

1. Oameni ţinuţi în prevenţie cu lunile şi alţii chiar cu anii, pentru delicte de minimă importanţă.

2. O aglomerare a Tribunalelor Militare cu procese de minimă importanţă. Situaţia se datorează faptului că regimul trecut a încercat, pe deoparte să se apere de relele pe care le comitea şi de nemulţumirile şi agitaţiile cari decurgeau normal din ele, iar pe de altă parte să se menţină, prin legiuiri penale care îngrădeau orice libertate şi expuneau la închisoare preventivă pe ori cine pentru orice gest.

3. O hrană cu totul insuficientă şi condiţiuni de higienă sălbatice.

4. Un sistem inchizitorial pentru deţinerea, la Prefectura Capitalei, chiar a prevenţiilor pentru delicte de minimă importanţă.

In schimb însă, şi în contrast cu ceeace se petrece în beciurile Prefecturii, fostul prefect, care a reclădit localul, şi-a creat un birou luxos, cu sală de joc de cărţi, cu bae şi de primiri discrete.

5. Localul Prefecturii, în afară de faţadă, îndeplineşte toate condiţiile cari ar reclama dărâmarea lui.

Toate birourile fără lumină, fără aer. Se lucrează de dimineaţă până seara la lumina lămpilor în marea majoritate a încăperilor, în care îngrămădirea funcţionarismului bate toate recordurile.

II.

D. General Antonescu a luat dispoziţii:

1. Să lichideze imediat trecutul prin amnestierea delictelor de minimă importanţă şi să redea luminii şi muncii toţi oamenii vinovaţi din vina altora.

2. Să se revadă legiuirile cari au creat această stare de anarhizare şi de distrugere a societăţii.

3. Să se redea Tribunalelor civile judecarea infracţiunilor care, în ultimii ani, au fost trecute, pentru a intimida şi pentru a lovi mai puternic, Curţilor Marţiale.

4. Să se înfiinţeze în centrele aglomerate Judecătorii speciale care să judece imediat pe micii infractori.

5. Să se îmbunătăţească regimul alimentar şi să se umanizeze tratamentul infractorilor de orice categorie, fiindcă în condiţiile de azi se face operă de distrugere naţională şi de anarhizare socială, în loc să se facă operă de îndreptare a celor păcătoşi, de disciplinare a masselor şi de moralizare a societăţilor.

6. Să li se facă conferinţe de reeducare morală şi cetăţenească şi să se organizeze odată pe săptămână slujbă religioasă.

7. Să înceteze promiscuitatea de astăzi. Oamenii cu cultură, cu educaţie şi cu cunoştinţă cetăţenească mai răsărită, sunt ţinuţi amestecaţi cu tot ce societatea are mai rău.

III.

Cum d. General Antonescu nu poate fi peste tot în această Ţară, atrage pe această cale atenţia tuturor acelora cari sunt datori să se ocupe de această problemă socială şi, inspirându-se din principiile indicate mai sus, să ia grabnic măsuri de îndreptare.

Inchisoarea nu poate fi şi nu trebue să fie un focar de distrugere spirituală, fizică, socială şi morală a naţiunii.

Braţele noastre reprezintă adevăratul nostru aur. Ele trebuesc puse să muncească. A le lega pentru cea mai mică greşeală, înseamnă a săpa la temelia ţării.

Pentru a arăta că numai după o lună de libertate Mişcarea Legionară a renăscut victorios din jertfele ei sfinte, pentru a arăta că temeliile României Legionare sunt definitiv aşezate, se face Duminică marea demonstraţie de forţă legionară

„DELA GURILE DUNARII VINE ASTAZI LUMINA"

Comentariile presei franceze asupra noului regim din România

VICHY 4. — «Le Petit Parisien» a publicat o serie de articole elogioase consacrate României, subliniind între altele, entuziasmul cu care a fost primită la Bucureşti M. S. Regina-Mamă Elena şi prezentând un frumos portret al M. S. Regelui.

Acelaş ziar spune între altele: «Garda de Fier, care a făcut din România un Stat legionar, aduce cu ea un ideal de viaţă cu care românii nu sunt obişnuiţi. Apelul lansat de către d. Horia Sima, vice-preşedintele Consiliului de miniştri, în care reaminteşte vechiul jurământ al legionarilor, de a trăi în sărăcie şi de a respinge luxul, nu se adresează direct decât legionarilor.

Sobrietatea va devenii în România un certificat de civism

Dar este foarte posibil ca în scurt timp sobrietatea să devină în România un certificat de civism. Bogăţie şi luxul într'o ţară sărăcită păreau insolente. Se apropie ziua poate, când nu va mai fi socotit ca bun român decât omul neîndoios cinstit prin însăşi sărăcia lui, decât cetăţeanul fără pretenţii, care se va consacra numai binelui comun».

Intr'un alt articol editorial intitulat: «A doua fază a revoluţiei române», «Le temps» subliniază că revoluţia românească de ordin moral, politic şi social, se orientează de acum spre un regim totalitar şi că atât noul conducător al Statului, cât şi Comandantul mişcării legionare concentrează în mâinile lor toate puterile din România Nouă; că revoluţia gardistă este deci cât mai completă posibil.

Franţa să ia pildă dela România

«Le Journal» sub titlul: «In România trebuesc date socoteli», publică un articol care, ocupându-se de măsurile luate privitor la justificarea situaţiei financiare a demnitarilor din ultimii zece ani, spune: «Nu putem decât să felicităm pe Generalul Antonescu de a fi găsit aceastâ frumoasă idee».

Pornind de aci, articolul recomandă guvernului francez să ia pildă de la România, intrebându-se: «oare dela gurile Dunării ne vine astăzi lumina?».

Tot «Le Journal» publică un articol schiţând viaţa Căpitanului Corneliu Codreanu.

«Journal des debats» într'un articol de Pierre Bernus consacrat noului regim din România, prezintă într'o ţinută cu totul simpatică strădaniile desfăşurate de Conducătorul Statului şi de Mişcarea legionară pentru noua aşezare a Statului Român.

Un viitor strălucit

Ziarul «L'Aenir» într'un articol de fond semnat de către directorul său Maurice Vallet exprimă nădejdi pline de simpatie pentru noul regim din România, care va putea realiza o orânduire cât mai temeinică, pentru înlăturarea tuturor dificultăţilor şi aşezarea noului Stat pe temeliile care să-i asigure un strălucit viitor.

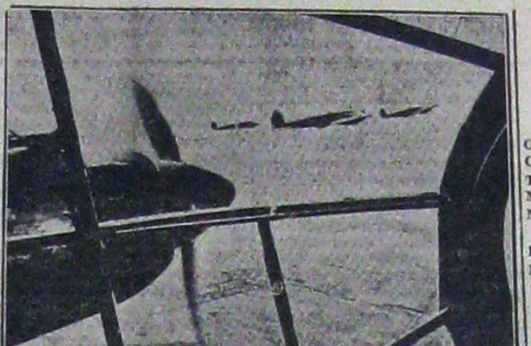

Escadrilele germane de bombardament se îndreaptă spre Marea Britanie

D-nii Daladier, Guy la Chambre şi gen. Gamelin puşi sub noui inculpări

RIOM 4 (Rador). — Curtea din Riom a procedat în ultimele zile la audierea a 53 de martori, printre cari generalii Weygand, Colson, Georges Bonnet, Robbe, Fernand Laurent, Frossard, Frot, Detroyat şi Breguet.

Pe dealtă parte, d-nii Daladier, general Gamelin şi Guy la Chambre inculpaţi de către Curte, au fost supuşi unor interogatorii. Unii din ei au şi remis un memoriu, în care resumă mijloacele lor de apărare.

Procurorul general va depune în foarte scurtă vreme un rechizitoriu prin care vor fi puşi sub inculpare pentru noui vini.

CODREANU A INVINS!

Comentariile presei germane din Varşovi

Cotidianul german «Warschauer Zeitung» din Varşovia, într'un lung articol al corespondentului său din Bucureşti, descrie viaţa eroică dedicată ţării sale, a lui Corneliu Zelea Codreanu. Ca responsabil al uciderii Căpitanului este Lupeasca.

După ce descrie viaţa politică a Căpitanului, lungul lanţ de dificultăţi cari i s'au pus în cale, comentează succesul alegerilor din 1937.

«Ani de zile a luptat Codreanu contra întregului sistem de corupţie şi în contra jidoveştei exploatări. Pe zi ce trecea, cei atacaţi de el îl urau mai înverşunat, însă simpatia în popor creştea. In cele din urmă, duşmanii lui Codreanu, nu mai aveau nici o soluţie de a mai lupta contra lui, decât a hotărî dispariţia.

Lupeasca şi cu prietenii ei, hotărî planul criminal. Cu atentatul din 1938, părea că reacţia a triumfat. Triumful, fu numai aparent. România este condusă azi de Generalul Antonescu, sprijinit de Garda de Fier.

CODREANU A INVINS.

(«Telegraf-Press»)

150.000 kg. bombe aruncate deasupra Londrei

Aviaţia germană nu cunoaşte obstacole

BERLIN 3 (Rador). — Corespondentul Agenţiei Stefani transmite: Peste o sută de aparate de bombardament germane au apărut din nou Joi pe deasupra Londrei.

Asupra oraşului au fost aruncate 150.000 de kg. bombe de toate calibrele.

Ultimele formaţiuni aeriene germane au constatat că nouă puncte diferite din Londra erau învăluite în coloane de fum şi de flăcări.

In valuri succesive avioanele de bombardament germane au atacat cele mai importante obiective militare şi industriale.

Luptele au durat până la apusul soarelui, reîncepând imediat după căderea nopţii.

Incă din primele ore ale dimineţii, capitala britanică a fost deşteptată de o alarmă aeriană, care a durat aproape fără intrerupere în tot cursul zilei.

Formaţiunile aeriene germane au reuşit să bombardeze în mod eficace prin atacuri în picaj, un aerodrom din Anglia centrală şi să distrugă numeroase aparate Spitfire, ce se aflau pe pământ.

Adunarea şefilor de regiuni ai mişcării legionare

Eri, la ora 4 după masă, au fost convocaţi la Sediul Central din strada Gutemberg No. 3, toţi şefii de regiuni.

D. Horia Sima, Comandantul Mişcării Legionare, şi d. N. Petraşcu, Secretarul General al Mişcării Legionare au dat directive relativ la organizaţia regiunilor.

Primim următoarele:

Domnule Director,

Simţindu-mă profund jignit în sentimentele mele de bun român, prin articolul apărut în ziarul «Buna Vestire» cu data de 4 Octombrie 1940, sub titlul «Vânător... sau director de cămin», vă rog călduros să daţi următoarea desminţire:

Nu sunt prieten cu Victor Iamandi. Am fost colegi de liceu, dar n'am făcut niciodată aceiaşi politică.

Eu am făcut o singură politică, pe cea naţionalistă, pe care a combătut-o d. Victor Iamandi, după cum se ştie.

Nu mă pot număra printre prietenii d-lui general Il...ievici.

Studenţii n'au fost arestaţi în sâmbăta Floriilor ci în noaptea Invierii Ei ştiu cum au fost arestaţi şi care a fost atitudinea mea, ca director de cămin, în timpul şi după arestarea lor, sânt loiali şi o vor spune.

Nu primesc 24.000 lei lunar ci numai 5.200 (cinci mii două sute) salar echivalent cu acel de Director de cămin.

Acestea pentru lămurirea opiniei publice.

Primiţi asigurarea stimei mele distinse,

MAIOR EMIL MICLESCU
ofiţer invalid din război

Tratativele comerciale româno-germane

anticipate cu optimism la Berlin

BERLIN, 4. — CERCURILE ECONOMICE BERLINEZE CONSACRA DEOSEBITA ATENTIE AŞTEPTATELOR NEGOCIERI COMERCIALE GERMANO-ROMANE.

ELE SUNT DEALTFEL PRIMELE NEGOCIERI INTRE CELE DOUA STATE DELA RESTAURAREA NOULUI REGIM IN ROMANIA.

SE SUBLINIAZA ACI CA DIN PARTEA GERMANIEI SE URMAREŞTE CA PRIN ACESTE NEGOCIERI SA SE AJUNGA LA O CAT MAI BUNA INTELEGERE, IAR IN CEIA CE PRIVEŞTE CONVORBIRILE, ELE SUNT AŞTEPTATE CU MULT OPTIMISM.

Să cunoaştem adevărata Germanie

Ziarul «Buna-Vestire» se bucură de colaborarea d-lui Octav Vorobchievici, un distins şi apreciat cunoscător al realităţilor din Germania naţional-socialistă.

Incepând cu acest număr, d. Octav Vorobchievici publică primul articol dintr'o serie în care Germania va fi înfăţişată nefalsificat, prin prisma obiectivităţii, pentruca cititorii noştri să cunoască adevărata Germanie, Germania reală, aşa cum a creiat-o regimul înfăptuirilor hitleriste.

Până acum, o presă interesată şi jidovită, o campanie anti naţională dirijată din umbră, ne-au arătat o altă Germanie, aşa cum ar fi vrut-o evreii sau aşa cum au înfăţişat-o ponegririle lor veninoase, cu scopul evident de a săpa o prăpastie între România şi cel de al III-lea Reich.

Atragem deci atenţiunea cititorilor noştri asupra articolelor cari vor apare în «Buna-Vestire» sub colţarul: Adevărata Germanie.

Numărul nostru de Sâmbătă 5 Octombrie a. c. va fi închinat

Adunării Cămăşilor verzi în Capitala Ţării

Demisia d-lui Chamberlain nu a produs nici o surpriză

BERLIN, 4. — Demisia d-lui Chamberlain, fostul prim-ministru al Angliei, a deşteptat la Berlin amintirea acelei zile de Septembrie a anului trecut, când d. Chamberlain, omul care răspundea de politica Marei Britanii, a declarat război Germaniei.

In demisia fără importanţă de astăzi a d-lui Chamberlain, cei dela Berlin văd un simbol a neizbutitelor speranţe şi al planurilor visate şi făurite de clica plutocraţilor din Londra.

La Berlin demisia d-lui Chamberlain nu mai putea să producă surpriză.

Aci se ştie că datorită crizei prin care trece astăzi Anglia, în rândurile poporului englez s'au ivit nemulţumiri împotriva instituţiilor şi conducerii Angliei.

Se pare că prin demisia de astăzi d. Churchil a urmărit să pună vina situaţiei de astăzi din Marea Britanie în sarcina acestui politician, pentru ca astfel să i se poată da mână liberă în acţiunea d-sale.

La Berlin nu se trece cu vederea că acelaş domn Churchill, în urma acestui act, a vrut să demonstreze în mod destul de vădit că e gata să continue războiul cu orice risc.

Demisia comentată la Roma

ROMA 4. — In legătură cu remanierea cabinetului Churchill, redactorul diplomatic al agenţiei Stefani scrie:

Remanierea cabinetului Churchill este în mod firesc consecinţa situaţiei actuale din Anglia, care, din punct de vedere militar, cât şi din punct de vedere politic, se agravează din ce în ce mai mult.

Contra blocadei britanice, legitima reacţiune germană la planul britanic, care urmărea să înfometeze Europa, a pus la grea încercare poporul celor «cinci mese pe zi».

Armatele aeriene ale mareşalului Goering continuând necrutătorul lor bombardament asupra întregului teritoriu britanic şi îndeosebi asupra centrelor industriale şi asupra Londrei. Peste câtva timp capitala britanică va fi de nelocuit şi aceasta va fi o gravă lovitură pentru întreaga Mare Britanie al cărui comerţ se efectuează în mare parte prin Londra.

Astfel, în momentele cele mai grele pentru ea, Marea Britanie, care totdeauna condusese marile coaliţii şi totdeauna dusese războaiele pe teritorii străine, câştigându-le cu concursul armatelor străine, se află pentru prima dată izolată faţă de cea mai mare coaliţie ce a fost vreodată înregistrată şi, tot pentru prima oară, ea vede războiul pe propriul său teritoriu sub aspectele cele mai înspăimântătoare şi ditrugătoare.

1471 raiduri aeriene engleze deasupra Germaniei

BERLIN 4 (Rador). — După o statistică a cercurilor competente germane reiese că între 1 şi 30 Septembrie a. c. englezii au făcut în Germania 1.471 raiduri aeriene, aruncând în total 7.542 bombe.

Dintre aceste atacuri, 48 la sută au fost fără niciun rezultat, fiindcă bombele au căzut pe terenuri nelocuite. Alte 50,4 la sută din aceste atacuri au fost îndreptate în contra aşezămintelor de binefacere, spitale, locuinţe etc., făcând numeroase victime.

Corespondenţii presei străine, aflaţi în Germania, au putut constata adesea că atacurile nocturne britanice, făcute împotriva teritoriului german, nu au în general niciun succes, bombele fiind aruncate la întâmplare, iar nu în contra obiectivelor militare sau strategice.

Pedeapsa cu moartea pentru toţi acei cari vor sabota opera de refacere a Ţării

Hotărârile Consiliului de miniştri

COMUNICAT

La 3 Octombrie a. c. a avut loc un Consiliu cu Miniştrii Departamentelor Economice, prezidat de Domnul General Antonescu.

1. S'a aprobat rechiziţionarea prin Prefecturi, a camioanelor necesare pentru transportul lemnelor. In acelaş timp se va asigura un nou sistem de distribuire a lemnelor necesare populaţiei, aprovizionarea direct dela rampă nemai putându-se face decât în proporţie de 25 la sută.

2. S'au luat măsuri pentru asigurarea aprovizionării cetăţenilor cu sare, sodă, var şi săpun. Săpunul fabricat din petrol va fi mai eftin şi în cantitate indestulătoare.

3. Se vor da dispoziţiuni pentru fabricarea din vreme a tuturor uneltelor necesare muncilor agricole pentru a fi vândute ţăranilor la preţuri fixe, coborite cât mai aproape de costul lor de fabricaţie.

4. S'a discutat problema hibrizilor cari pe viitor vor fi înlăturaţi, prin rentabilitatea asigurată altor culturi; politica guvernului fiind de a distruge tot ce nu este viţă nobilă.

5. S'a hotărît ca o comisiune compusă din d-nii miniştri Gh. Cretzianu, N. Dragomir, Gh. Leon, Pompiliu Nicolae şi C. Papanace să studieze condiţiunile de plată a contractelor încheiate în trecut.

6. S'a hotărât complectarea măsurilor luate împotriva sabotajului, cu următoarele sancţiuni:

Confiscarea averii; munca la piatră, şi chiar; pedeapsa cu moartea, dacă cele două dintâi nu dau rezultate.

7. Deoarece diferitele ramuri ale învăţământului de specialitate au fost grupate până acum la un singur Minister, s'a numit o Comisiune ministerială, care să studieze situaţia de astăzi şi să propună o soluţiune pentru viitor, astfel încât în fiecare ramură de specialitate să aibă înrâurire directă şi Ministerul respectiv.

Turcii se pregătesc să invadeze Siria?

Mari concentrări de trupe la frontiera siriană

ATENA, 4. — Pregătirile pentru invadarea Syriei par a fi în progres. Concentrarea trupelor turceşti care continuă a se face intens dealungul frontierei syriene, se confirmă prin ştiri venite dela Beyrut.

In cursul zilei de Miercuri premierul turc Refik Saidam a făcut o inspecţie a truelor la Alexandretta.

In legătură cu aceasta este foarte semnificativ faptul că ambasadorul britanic la Ankara, a fost chemat Miercuri de preşedintele statului turc. Presa turcă nu menţionează această vizită şi nu se dau nici un fel de informaţii asupra naturii conversaţiilor.

Sunt temeri că Siria va fi atacată şi dinspre Palestina

In cercurile syriene se crede că alţi vecini ai teritoriului de sub mandat francez au intenţii agresive. Concentrările de trupe în Palestina dealungul graniţei siriene, constând mai ales din unităţi motorizate şi forţe aeriene, sunt semnificative.

In Syria s'au răspândit numeroase pamflete antifranceze.

Deasemenea avioane de naţionalitate necunoscute au sburat pe deasupra teritoriilor franceze.

Instalarea noului director al Casei Asigurărilor Centrale

In preuzenţa d-lui ministru al Muncii, Sănătăţii şi Ocrotirilor sociale. Vasile Iasinschi, precum şi a personalului superior, s'a făcut instalarea d-lui Victor Silaghe ca director-general la Casa asigurărilor sociale.

Legile antievreeşti din Germania aplicate în teritoriul Francez ocupat

BUDAPESTA, 4. — Ziarul «Mai nap» publică o ştire din Vichy, că după o informaţiune a radioului francez, guvernul german văzând că autorităţile franceze nu sunt dispuse să rezolve problema evreiască în teritoriile ocupate de armata germană, a decis să aplice imediat în tot teritoriul ocupat şi legile antievreeşti în vigoare în Germania. Autorităţile germane, în executarea acestor dispoziţiuni, au somat pe toţi cetăţenii francezi care au cel puţin doi strămoşi de religie evreească să se prezinte imediat în faţa lor. Toţi cetăţenii francezi de origină evreească care au părăsit domiciliul lor pierd toate bunurile lăsate.

Preşedintele Roosevelt acuzat că militează alături de propagandiştii englezi pentru intrarea Statelor Unite în războiu

WASHINGTON, 5 (Rador). — Corespondentul agenţiei D. N. B. transmite:

In cursul desbaterilor din Senat, democratul Holt a acuzat pe preşedintele Roosevelt că a impiedicat facerea unei anchete cu privire la propaganda desfăşurată de englezi în Statele Unite, pentru intrarea Americei în războiu.

Senatorul Holt a citat, printre propagandiştii englezi, pe d-nii Noel Coward, sir George Paish şi alte personalităţi britanice, cari au ţinut conferinţe în scopul de a implica Statele Unite într'un războiu în contra Germaniei.

Această propagandă, a spus oratorul, a fost făcută cu autorizaţia celui mai înalt funcţionar al Statelor Unite.

După alegerile din Noembrie, a terminat senatorul Holt, se va da o şi mai mare amploare agitaţiei în favoarea războiului, cu toate că toată lumea cunoaşte grozăviile războiului.

La închiderea ediţiei

Fuehrerul va avea o întrevedere cu Ducele azi la Brennero

BERLIN, 4 (Rador). — AGENŢIA DNB COMUNICA: FUEHRERUL VA AVEA, ASTAZI LA AMIAZA, O INTREVEDERE CU DUCELE ITALIEI, LA BRENNER.

TIPARUL INSTITUTULUI DE ARTE GRAFICE «EMINESCU» S. A., STR. ING. ANGHEL SALIGNY, TELEFON 3.26.69.